

Ikt. sz.: NJB-42/17-8/2023.

NJB-6/2023. sz. ülés
(NJB-14/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2023. április 18-án, kedden, 11 óra 03 perckor
az Országház Hazai Samu báró termében (földszint 66.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása	6
Egyes egészségügyi, egészségbiztosítási és gyógyszerészeti tárgyú törvények módosításáról szóló T/3512. számú törvényjavaslat	
Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján	6
Határozathozatal	7
Devecser Város Önkormányzatának az egészségügyi alapellátás átszervezésével összefüggően a védőnői szolgálatok működtetésével kapcsolatos törvénymódosítás elfogadására irányuló beadványának megvitatása (Devecser Város Önkormányzata Képviselő-testületének 26/2023. (I.25.) határozata)	7
Dr. Takács Péter bevezetője	8
Kérdések, hozzászólások	9
Dr. Takács Péter reflexiói	16
Határozathozatal	17
A fogamzásgátló eszközök hozzáféréseinek javításáról szóló H/3283. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	18
Szabó Tímea bevezetője	18
Kérdések, hozzászólások	19
Határozathozatal	20
Az otthonápolás igazságos elismeréséről szóló H/3286. számú határozati javaslat Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	21
Szabó Tímea szóbeli kiegészítése	21
Hozzászólások	21
Szabó Tímea válasza	22
Határozathozatal	22
Egyes törvényeknek a nők, a gyermekek és a családok helyzetének javítását célzó módosításáról szóló T/3523. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	22
Szabó Tímea bevezetője	22
Kérdések, hozzászólások	23
Szabó Tímea válasza	26
Határozathozatal	28
A családtámogatások értékének megőrzéséről szóló H/3429. számú határozati javaslat Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	28
Dúró Dóra szóbeli kiegészítése	28
Hozzászólások	29

<i>Dúró Dóra válaszai</i>	<i>31</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>32</i>
<i>Egyebek</i>	<i>32</i>
<i>Az ülés berekesztése</i>	<i>33</i>

Napirendi javaslat

1. Egyes egészségügyi, egészségbiztosítási és gyógyszerészeti tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3512. szám)
(Kormány - belügyminiszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. Devecser Város Önkormányzatának az egészségügyi alapellátás átszervezésével összefüggően a védőnői szolgálatok működtetésével kapcsolatos törvénymódosítás elfogadására irányuló beadványának megvitatása
(Devecser Város Önkormányzata Képviselő-testületének 26/2023. (I.25.) határozata)
3. A fogamzásgátló eszközök hozzáféréseinek javításáról szóló határozati javaslat (H/3283. szám)
(Szabó Rebeka, Szabó Tímea, Tordai Bence (Párbeszéd) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. Az otthonápolás igazságos elismeréséről szóló határozati javaslat (H/3286. szám)
(Szabó Tímea (Párbeszéd) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. Egyes törvényeknek a nők, a gyermekek és a családok helyzetének javítását célzó módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3523. szám)
(Szabó Tímea, Jámbor András Imre, Szabó Rebeka, Tordai Bence (Párbeszéd) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
6. A családtámogatások értékének megőrzéséről szóló határozati javaslat (H/3429. szám)
(Dúró Dóra (Mi Hazánk) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
7. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varga Zoltán (DK), a bizottság elnöke

Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke

Kovács Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Pesti Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bartos Mónika (Fidesz)

Horváth László (Fidesz)

Dr. Mészáros Lajos (Fidesz)

Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)

Sebők Éva (Momentum)

Szabó Timea (Párbeszéd)

Helyettesítési megbízást adott

Nacsa Lőrinc (KDNP) Horváth Lászlónak (Fidesz)

Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) dr. Pesti Imrének (Fidesz)

Sztojka Attila dr. Kovács Józsefnek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Takács Péter, a Belügyminisztérium államtitkára

Dúró Dóra (Mi Hazánk) előterjesztő

Ács Rozália, a Magyar Védőnői Egyesület kommunikációs alelnöke

Megjelentek

Babonits Tamásné, a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara általános alelnöke

Dene László, a Gyógyszer-nagykereskedők Szövetségének elnökségi tagja

Fábri István, Csömör nagyközség polgármestere

Ferenczi Gábor, Devecser polgármestere

Dr. Hankó Zoltán, a Magyar Gyógyszerészi Kamara elnöke

Dr. Kincses Gyula, a Magyar Orvosi Kamara elnöke

Kovács Róbert, Vid község polgármestere

Kuczman Anna, a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezete Budapesti Védőnői Szervezetének elnöke

Rosta-Molnár András, a Hálózatban Működő Gyógyszertárak Szövetsége kommunikációért és közkapcsolatokért felelős igazgatója

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 03 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Nagy tisztelettel üdvözlöm a jelen lévő kollégákat, a Népjóléti Bizottság tagjait. Külön köszöntöm meghívott vendégeinket, Takács Péter államtitkár urat a Belügyminisztérium részéről, dr. Kincses Gyulát, a Magyar Orvosi Kamara elnökét, dr. Hankó Zoltánt, a Magyar Gyógyszerészi Kamara elnökét, Babonits Tamásné, a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara általános alelnökét, Dene Lászlót, a Gyógyszer-nagykereskedők Szövetségének elnökségi tagját, Rosta-Molnár Andrást, a Hálózatban Működő Gyógyszertárak Szövetsége kommunikációért és közkapcsolatokért felelős igazgatóját, valamint Ferenczi Gábort, Devecser polgármesterét, Kovács Róbertet, Vid község polgármesterét, Fábri Istvánt, Csömör nagyközség polgármesterét, Ács Rozáliát, a Magyar Védőnői Egyesület kommunikációs alelnökét, Kuczman Annát, a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezete Budapesti Védőnői Szervezetének elnökét.

Megállapítom, hogy az ülés határozatképes. Van néhány helyettesítés: Nacsa Lőrinc képviselő urat Horváth László képviselő úr helyettesíti, Selmeczi Gabriella képviselő asszonyt Pesti Imre alelnök úr helyettesíti, Sztojka Attila képviselő urat pedig Kovács József alelnök úr fogja helyettesíteni.

Miként már arról is tájékoztattam a bizottságot írásban, Kanász-Nagy Máté képviselő úr a határozati házsabály 58. § (3) bekezdése alapján írásban kezdeményezte, hogy a bizottság az általa, illetve a képviselőtársaival együtt benyújtott H/3436. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről szóló döntést halassa el, ezért ezen indítványról későbbi ülésen dönt majd a bizottság.

Most a napirend elfogadása következik. Ki az, aki a kiküldött napirendi pontok elfogadását támogatja? Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Ha minden igaz, egyhangúlag támogatta a bizottság, de egy ellenpróbát teszek. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* Nincs ilyen. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Nincs ilyen.

Valóban egyhangúlag támogatta a bizottság a napirend tárgyalását.

Egyes egészségügyi, egészségbiztosítási és gyógyszerészeti tárgyú törvények módosításáról szóló T/3512. számú törvényjavaslat Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján

Soron következik a napirendi pontok megtárgyalása. Az 1. napirendi pontunk az egyes egészségügyi, egészségbiztosítási és gyógyszerészeti tárgyú törvények módosításáról szóló T/3512. számú törvényjavaslat. Részletes vitát fogunk most tartani. A kormány képviseletében köszöntöm Takács Péter államtitkár urat és munkatársait a Belügyminisztériumból.

A részletes vita első szakaszát megnyitom, melynek keretében a bizottság megvizsgálja, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében rögzített követelményeknek. Elsőként az előterjesztőnek adom meg a szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm, elnök úr. Álláspontunk szerint a törvényjavaslat megfelel a házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. A bizottsági tagok közül kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt. Amennyiben nincs hozzászólás, a részletes vita első szakaszát lezárom.

Tájékoztatom a bizottságot, hogy képviselői módosító javaslat nem került benyújtásra, és a bizottság tagjai sem terjesztettek elő további módosítási szándékot.

Szintén tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy a tegnapi napon dr. Senyei György, az Országos Bírósági Hivatal elnöke a törvényjavaslattal kapcsolatos észrevételeket küldött meg a bizottságnak, melyeket természetesen a bizottság tagjai számára is e-mailben eljuttattam. Miként jeleztem, a bizottság tagjai további módosítási szándékot nem terjesztettek elő, így az Országos Bírósági Hivatal észrevételeit illetően sem érkezett képviselői javaslat, melyről dönthetne a bizottság, ezért az OBH javaslatairól vitát nem kívánok nyitni, egyedül az előterjesztők szólhatnak. Államtitkár úr, kérdezem, kívánja-e a javaslatok kapcsán a bizottságot tájékoztatni. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm, elnök úr. Az OBH elnökének a javaslatait elfogadjuk, és TAB-módosító keretében fogjuk kezelni, technikai jellegűnek tekintjük. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm a tájékoztatását, államtitkár úr. Elsőként a részletes vita lezárásáról szavazunk. Ki az, aki a részletes vita egészének lezárását támogatja? Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Tizenegy igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Nincs ilyen. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Kettő.

Megállapítom, hogy a bizottság lezárta a részletes vitát,

Végül a bizottság jelentéséről szavazunk. Ki az, aki támogatja a bizottság jelentésének benyújtását, amely tartalmazza, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak? Kérem, kézfelemeléssel jelezze, aki elfogadja! *(Szavazás.)* Tizenegy igen. Ki az, aki nem fogadja el? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Kettő.

Tájékoztatom a bizottságot, hogy a jelentést elfogadtuk. Köszönöm államtitkár úrnak, illetve a meghívott vendégeinknek a közreműködést. A napirend tárgyalását ezzel lezárom, de természetesen államtitkár úr, ha minden igaz, akkor marad a következő napirendi pont tárgyalásán is.

Devecser Város Önkormányzatának az egészségügyi alapellátás átszervezésével összefüggően a védőnői szolgálatok működtetésével kapcsolatos törvénymódosítás elfogadására irányuló beadványának megvitatása

(Devecser Város Önkormányzata Képviselő-testületének 26/2023. (I.25.) határozata)

A 2. napirendi pontunk következik. Gondolom, mindenki megkapta az anyagot. Devecser Város Önkormányzatának az egészségügyi alapellátás átszervezésével összefüggően a védőnői szolgálatok működtetésével kapcsolatos törvénymódosítás elfogadására irányuló beadványának megvitatása következik. Köszöntöm a napirendi ponthoz érkezett vendégeinket, ismételten Takács Péter államtitkár urat és Ferenczi Gábort, Devecser polgármesterét, valamint - ahogy ezt az előbb is mondtam - köszöntöm Kovács Róbertet, Vid község polgármesterét, Fábri Istvánt, Csömör nagyközség polgármesterét, Ács Rozáliát, a Magyar Védőnői Egyesület kommunikációs elnökét és Kuczman Annát, az MKKSZ Budapesti Védőnői Szervezetének elnökét.

Gondolom, mindenki olvasta a kiküldött anyagot. Devecser Város Önkormányzata az Alaptörvény vonatkozó rendelkezése alapján fordult az Országgyűléshez a védőnői szolgálatok működtetésével kapcsolatban. A megkeresésnek az a lényege, hogy az önkormányzatok dönthessenek önmaguk arról, hogy központi finanszírozás igénybevétele mellett július 1-jét követően is maguk kívánják-e működtetni a települési védőnői szolgálatot.

Amelyik önkormányzat tehát önként vállalja a feladatot, annak legyen meg erre a lehetősége. A házelnök úr arra kérte fel a Népjóléti Bizottságot, hogy vitassa meg, és érdemben foglaljunk állást az önkormányzat kezdeményezéséről, éppen ezért tárgyalásunkat szavazással fogjuk lezárni, melyben arról dönt majd a bizottság, hogy támogatjuk-e Devecser Város Önkormányzatának felterjesztését.

Amint azt a képviselőtársaim, a tisztelt bizottsági tagok is bizonyára tudják, hiszen megküldtem számukra a dokumentumokat, számos más önkormányzat is támogatólag csatlakozott Devecser város kezdeményezéséhez. Jó néhány települést képviselő a meghívásomra itt, a teremben is helyet foglal, őket az előbb köszöntöttük, és köszöntöm őket még egyszer.

Devecser Város Önkormányzat javaslata egy pártpolitikától mentes országos kezdeményezéssé nőtte és növi ki magát. Csak magam a múlt héten, amikor ez ügyben a polgármester urakkal egyeztettem, találkoztam kormánypárti, ellenzéki és független települési vezetőkkel is.

Az elmondottakból is következően a védőnői szolgálatokkal kapcsolatban meghozandó bizottsági döntésünkről nem csupán a házelnök urat, valamint Ferenczi Gábor polgármester urat, hanem valamennyi olyan önkormányzatot is tájékoztatni fogom, akiről tudomásom van, hogy támogatják ezt a kezdeményezést, vagy akár saját maguk is közvetlenül a Népjóléti Bizottsághoz fordultak.

Természetesen a jelen bizottsági ülésen helyet foglaló Ferenczi Gábornak, Devecser polgármesterének a bizottsági ülésen nincs tanácskozási joga, ebből következően csak akkor van lehetősége részt venni a vitában, ha ezt a tisztelt bizottság is támogatja.

Azt javaslom tehát a Népjóléti Bizottság elnökeként, hogy a polgármester úrnak legyen lehetősége szóbeli kiegészítés megtételére, valamint egy ízben reagálhasson is a bizottsági vitában elhangzottakra.

Most szavazásra teszem fel a kérdést. Ki az, aki a javaslatomat támogatja? Kérem, tegye fel a kezét! *(Szavazás.)* Három igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Tíz nem. Ki az, aki tartózkodott?

Sajnálatosan és megdöbbenve jelentem be, hogy a bizottság nem támogatta a Ferenczi Gábor polgármester úr meghallgatását az ügyben, ami azért is furcsa, hiszen a Ferenczi Gábor polgármester úr vezette devecseri önkormányzat a felterjesztője az előttünk fekvő javaslatnak.

Azért is furcsa ez, hiszen szerintem a bizottságnak, sőt, a parlamentnek is kutyakötelessége lenne meghallgatni az alulról érkező kezdeményezéseket. Ez a felterjesztés lényege. Akkor álljanak itt a számok!

Tudásom szerint 22 polgármester, és 22 polgármesteren keresztül 22 önkormányzat írásban is jelezte a Népjóléti Bizottság és a házelnök felé, hogy kívánja módosítani az egészségügyi törvényt. És a 22 önkormányzaton kívül látóköriünkben nagyjából még 60 olyan önkormányzat van, aki támogatja a devecseri felterjesztést.

Ezek után én úgy gondolom, a bizottság nemmel szavazó képviselőinek megvan az egyéni felelőssége abban, hogy egyszerűen el kívánják hallgatni, hallgattatni azokat a hangokat, amelyek az önkormányzatiságból érkeznek, és fontos jelzést jelentenek a parlament felé, hogy nem jó irányba mennek a dolgok. Ezzel kapcsolatosan mást hozzáfűzni nem kívánok.

Köszöntöm még egyszer Takács Péter államtitkár urat, és megadom a szót, amennyiben szólni kíván ebben az ügyben.

Dr. Takács Péter bevezetője

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm. Nagyon röviden szólnék. Ami a mi korábbi változtatási javaslatunkat illeti, azt, ugye, az a megfontolás vezette, hogy inhomogén módon oszlanak el a kapacitások az országban.

Lehet, hogy egy-egy települési önkormányzatnál az adott védőnői szolgálat teljes mértékben lefedett, és azt is látjuk, hogy a védőnői körzetek terén is tapasztaltunk hasonlót, mint a háziiorvosi körzeteknél.

Az önkormányzatok jelölték ki a védőnői körzeteket. Van olyan körzet, ami viszonylag kis létszámú ellátottal üzemel, be van töltve, és vannak olyanok, nagyobb területek, akár csak egy járáson vagy megyén belül több is, ahol viszont indokolt lenne védőnői szolgálat működése, de ezért, mert inhomogén az eloszlás, bizonyos helyre koncentrálnak a munkaerő, másik helyeken értelemszerűen nem biztosítható. Véges számú védőnő van, a körzetek nem követték a populáció mozgását, megtehették volna ezt az önkormányzatok, de nem tették meg a rendszerváltástól eltelt 30 évben. Mi abban lennénk érdekeltek, hogy függetlenül attól, hogy milyen adóerővel rendelkező településen lakik valaki, egy elérhető ellátást kapjon.

A védőnőkben rejlő potenciált jobban is ki lehetne használni, nagyon jól képzett szakemberek vannak, akikre kell hogy építkezzünk, és olyan prevenciós feladatokat láthatnának el, amiket most nem mindenhol látnak el. Tehát egy egységesebb irányítási rendszerben is gondolkoznánk, annak érdekében aztán vármegyei szinten a védőnői mentorhálózattól kapnák meg a napi munkavégzéssel kapcsolatos leírásokat; városi kórházakban városi vezető védőnő irányítaná az ő területükön végzett munkájukat.

Ez hatékonyabb lesz, igazságosabban oszlanak el az erőforrások, olyan települések is védőnőhöz tudnak jutni, amelyeknek adott esetben az adóerejük nem teszi lehetővé a védőnői szolgálat működtetését. Ezért gondoltuk itt, hogy az államnak ebben cselekvési feladata van, hogy az esélyegyenlőség a települési önkormányzatok között közelebb kerüljön, ezért vontuk magasabb állami szintre, és elsősorban járásban mint közigazgatási egységben gondolkozunk, amikor ellátást szervezünk.

Ez az alapellátás minden szegmensére igaz, nemcsak a védőnőkre is. Tehát ezek voltak a mi főbb alapelveink.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Kovács Sándor alelnök úr!

Kérdések, hozzászólások

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Államtitkár Úr! Tisztelt Polgármester Úr!

Én az elnöki hozzászólásra szeretnék reagálni. Az Országgyűlésről szóló törvény értelmében az önkormányzatok alkotmányos joga a törvénymódosítás.

A házelnök úr kérésére ez a bizottság ma megtárgyalja ezt az előterjesztést. Azt, hogy a polgármester úr hozzászólási jogát korlátozza, az a bizottsági ülésről szóló szabályzatnak megfelelően igen vagy nem. Ne fordítsa el ön, hogy 22 önkormányzat és még 50 látószögében lévő önkormányzatnak a szándékát söpörjük le. A formáját!

ELNÖK: Alelnök úr, ugye, nem kívánja bírálni az ülésvezetésemet?

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: De igen, bírálni szeretném. Az ön politikai...

ELNÖK: Akkor azt legyen szíves, írásban tegye meg! Nincs erre lehetősége itt, szóban!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: ...az ön politikai félrebeszélését ebben a témában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Szabó Tímea képviselő asszony, öné a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Először is, szégyelljék magukat, a Fidesz-KDNP összes képviselője! És akkor én is hadd bíráljam önöket! Ez a parlament Népjóléti Bizottsága. Én is itt ülök 2010 óta, és pontosan tudom, hogy akkor még bevett szokás volt az, hogy igenis a nem képviselő, de érintett szervezeteket, személyeket meghívtuk ide, és szót adtunk nekik. Képzeljék el, a KDNP által vezetett, azóta már szerencsétlen, megboldogult Emberi jogi bizottságban még a Helsinki Bizottság meg a TASZ is megszólalhatott régen!

Most önök odáig jutottak el, hogy egy parlament szakbizottságában nem szólalhat meg egy előterjesztő, mert önök rettegnek, félnek a véleménytől, minden olyan véleménytől, amely esetleg nem egyezik az önökével. Tényleg egy polgármesternek, egy település polgármesterének nem adnak szót a parlament szakbizottságában, amely pontosan arra hivatott, hogy ezeket az ügyeket megtárgyalja?! Hát ha önök annyira biztosak a dolgukban, akkor mitől félnek? Milyen véleménytől félnek? Ha annyira biztosak a dolgukban, tisztelt Takács államtitkár úr, hogy olyan marha jó az, hogy átvezénylik majd nemcsak az orvosokat, az ápolókat, hanem most már a védőnőket is egyik településről a másikra, akik nem fognak elmenni, ebből még nagyobb hiány lesz, mert ki fognak lépni az egész rendszerből - eleve mi köze egy védőnőnek a kórházi struktúrához, mi az, hogy egy kórházba fogják irányítani a védőnőket -, de ha annyira biztos ebben, hogy ez olyan marha jó megoldás, akkor miért nem adnak szót? Miért nem hallgatják meg ezeket az embereket? Lesöprik a népszavazási kezdeményezéseket, lesöprik az összes állampolgári kezdeményezést, és most már ott tartunk, hogy települések megválasztott vezetőit. Ezek nem kinevezett emberek, hanem ezeket a polgármestereket is a nép választja, az emberek választják, az állampolgárok választják. És nem adnak szót nekik?! Hát szégyelljék magukat! Tényleg egyre nagyobb szégyen! A Rákosi-rendszer 2.0 az, amit itt nap mint nap tapasztalunk az önök rendszerében. Borzalmas!

És akkor a szakmai részéhez is: ahogy ez az orvosoknál sem fog működni, ahogy a szakdolgozóknál sem, úgy ez nem fog működni a védőnői rendszerben sem. Esetleg mondjuk meg kellene említeni a védőnők bérezését, megbecsülni őket valóban, és nem az a megbecsülés, hogy akkor megint katonai módszerekkel a belügyminiszter alá tartozó szervek majd átvezénylik őket ide-oda. Ezek nem katonák! Egyébként meg, ha jól tudom, végül is a szakrendelőknél is megengedték egyelőre azt, hogy mondjuk a települési önkormányzatok eldöntsék azt, hogy akarják-e továbbra is fenntartóként működtetni ezeket a szakrendelőket, vagy nem. Akkor miért kötelező ez a védőnőknél? Adjon erre választ, államtitkár úr, ha már a polgármester úr nem kapott itt szót ezen az ülésen, ami egyenesen felháborító. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Dr. Pesti Imre alelnök úr, öné a szó.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Elhangzott, hogy Devecser város több önkormányzatot is képvisel, hiszen többen is jelezték, hogy egyetértenek ezzel az akcióval. Jelzem, hogy Magyarországon háromezer település és több ezer önkormányzat van, és talán nem biztos, hogy nekik ugyanez a véleményük egyrészt.

Másrészt korábban történt már egy közvélemény-kutatás - a '10-es évek közepén -, ahol éppen maguk a védőnők kérték, hogy szeretnének központi irányítás alá kerülni, mintegy 1800 védőnő volt az, aki ezt jelezte. Tehát teljesen nyilvánvaló, hogy e körül a szakmai kérdés körül egy durva politikai akció kezd kialakulni.

Igen sajnálom, hogy akik már Afganisztánban megtanulták, hogy hogyan kell beavatkozni a politikába, most itthon próbálják hasznosítani... *(Szabó Timea: Na ez a Rákosi-rendszer, amit csinálsz! Ez a rendszer az!)* Nagy tisztelettel kérem...

ELNÖK: Képviselő asszony, kérem, őrizze meg a nyugalma! (*Szabó Timea: Hát nehéz!*)

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke. A máshol szerzett tapasztalatokat nem biztos, hogy itt kell majd hasznosítani. Az egészen bizonyos (*Szabó Timea: Moszkvában!*), az egészen bizonyos, hogy aki dolgozott ebben a szakmában, dolgozott körzetben, ismeri a védőnői rendszert, vannak olyan védőnői szolgálatok, és vannak olyan önkormányzatok, amelyek gyönyörűen irányítják és támogatják a védőnői hálózatot, de nem ez a jellemző. Teljesen a személyes kapcsolatoktól függ, az önkormányzat jóindulatától függ, hogy a védőnői rendszernek mekkora a presztízse, és mekkora támogatást kap, ezért egyszer és mindenkorra tudomásul kell venni, hogy durva inkongruencia, egyenetlenség van ebben a rendszerben.

Ennek a felszámolása nemcsak a védőnők érdeke, hanem elsősorban a családok érdeke. Most, amikor a védőnőkről beszélünk, akkor a végcél ne felejtsük el. A végcél az, hogy a családok megfelelő ellátásban részesüljenek. Igenis jócskán rászolgál a védőnői rendszer, hogy valamilyen pluszerőt, plusztámogatást, plusz szakmai támogatást kapjon (*Szabó Timea: Igen, mert az oktatás is jól sikerült!*), mert jelen pillanatban rendkívüli mértékben elapósodott ez a rendszer, miközben szeretnénk, ha az új kihívásoknak megfelelő lenne ez a rendszer, hiszen a szűrésekben és egyebekben is egyre nagyobb szerepük lenne.

Ha egy XXI. századi modern családtámogatást akarunk és egy modern védőnői hálózatot, akkor szükséges, hogy egységes irányítás alá kerüljön. Még egyszer mondom, a védőnők jelentős része - sokkal több mint húsz -, közel 1800 védőnő nyilatkozott úgy, hogy ők ezt támogatják. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Alelnök úr, erre szokták mondani, hogy így legyen ötöse a lottón, tudniillik az a szerencse ért minket és a tisztelt bizottságot, ahogy az előbb is mondtam, hogy két szakmai testület vezetője is itt ül a körünkben, mégpedig Ács Rozália, a Magyar Védőnői Egyesület kommunikációs alelnöke és Kuczman Anna, az MKKSZ Budapesti Védőnői Szervezetének elnöke. Ön azt mondta, hogy a védőnők maguk kérték ezt az átalakítást, ezért én úgy gondolom, a bizottságnak kutyakötelessége meghallgatni a két érintettet, akik önmaguk tudják elmondani, hogy ez valóban így van-e, vagy nem. Én ezért javaslom azt, hogy Ács Rozália 3 percen kaphasson lehetőséget arra, hogy elmondja az ő álláspontjukat, és ugyanezt javaslom Kuczman Anna tekintetében is, az MKKSZ Budapesti Védőnői Szervezetének elnökeként is.

Azt kérem, hogy külön szavazzunk róla. Ki az, aki támogatja a bizottság tagjai közül, hogy Ács Rozália, a Magyar Védőnői Egyesület kommunikációs elnöke, mint érintett, és személyesen érintett ebben az ügyben, elmondhassa a véleményét a védőnői átalakítással kapcsolatban? Ki támogatja? Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*) Egyhangú igen, köszönöm szépen.

Ki az, aki támogatja, hogy Kuczman Anna, a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezete Budapesti Védőnői Szervezetének elnöke is szólhasson 3 percen a vitában? (*Szavazás.*) Hat igen. Ki az, aki nem támogatja? (*Szavazás.*) Három nem szavazat. Ki tartózkodik? (*Szavazás.*) Három tartózkodás.

Megállapítom, hogy a bizottság nem támogatta, hogy az MKKSZ Budapesti Védőnői Szervezetének elnöke, Kuczman Anna szót kaphasson.

Ács Rozália azonban megkapta a szót. Mielőtt megadnám neki a szót - és kérem, hogy keressünk neki egy mikrofont az egyik üres helyen -, dr. Kovács József alelnök úr jelentkezését láttam, addig megadom neki a szót.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Elnézést kérek, csak szerettem volna korigáltni, hogy Kovács képviselő úr, alelnök úr szavazata nem lett beszámítva az előbb. *(Kovács Sándor: Az első kérdésnél nem vitte végig a kérdést, elnök úr, nem kérdezte meg, hogy igen, nem, vagy tartózkodás. Én nemmel szerettem volna szavazni. Csak a jegyzőkönyv kedvéért!)*

ELNÖK: Rendben van! Tehát tizenegy igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Egy nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Nincs ilyen.

Tájékoztatom, alelnök úr, hogy azért nem vittem végig a kérdést, mert nem befolyásolta a végeredményt. *(Kovács Sándor: De akkor is meg kell kérdezni! A jegyzőkönyvben benne kell lennie!)* Megértettem!

Kovács József alelnök úr hamarabb jelentkezett, ezért megkérdezem, hogy kíván most szólni. *(Jelzésre:)* Öné a szó.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Itt elsősorban, úgy gondolom, ténylegesen szakmai vitáról van szó, és mint ahogy a bizottság szót is adott a védőnők képvisellete egyik jelenlévő vezetőjének, ezzel teljesen egyetértünk, illetve nem teljesen, de többségében egyetértünk.

Én viszont úgy gondolom, és szeretném kikérni magamnak, mert politikai bizottság is vagyunk, és politikai feladatokat is látunk el, szeretném kikérni Szabó Timea magatartását és magaviseletét, amit most itt... *(Szabó Timea: Nyugodtan!)* De igen, szeretném kikérni, és a Rákosi rendszerhez, legyen szíves, ne hasonlítson bennünket *(Szabó Timea: Óh, de!)*, mert annak a rendszernek lett az édesapám kisgyerek korában az áldozata, úgyhogy kikérem magamnak! *(Szabó Timea: Most meg ennek a rendszernek lesznek milliók az áldozatai.)* És legyen szíves,...

Elnök Úr! Én nem vitatkozom veled! Legyen szíves rendre utasítani a képviselőnőt! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Alelnök úr, megértettem, mégis azt kérem önöktől, hogy személyes vitát a bizottsági ülésen ne folytassanak! Amennyiben bárkinek közlendője van, az csak a bizottság egésze vagy a bizottsági elnök, illetve az előterjesztők felé teheti meg. Hogyha mégis szeretnének személyesen vitatkozni, azt tegyék meg a folyosón! Köszönöm szépen.

Nagy tisztelettel most megadnám a szót Ács Rozáliának, a Magyar Védőnői Egyesület kommunikációs alelnökének. Parancsoljon, öné a szó.

ÁCS ROZÁLIA kommunikációs alelnök (Magyar Védőnői Egyesület): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Államtitkár Úr! Az 1800 szavazat a nemzeti védőnői szolgálatra jött, tehát egy önálló védőnői szolgálatra, nem arra, hogy a vármegyei kórházakhoz, a fekvőbeteg-ellátáshoz vagy a betegellátáshoz csatlakozzunk.

A védőnők nagy része jól érzi magát az önkormányzatoknál. Természetesen az is igaz, hogy személyfüggő sok önkormányzatnál. Államtitkár úrnak szeretném jelezni, hogy a körzetek rendezése a kormányhivatal, az ÁNTSZ egyszerűen a védőnők véleményezésével, javaslatával történik, vagyis köteles az önkormányzat figyelembe venni a körzetek rendezését. Tehát egy nagyon jól felépített, kormányhivatali vezető védőnői struktúra állt, áll rendelkezésünkre.

A mentorvédőnői szolgálat egy új rendszer, segítő szolgálatként jött létre, akik szintén a nemzeti védőnői szolgálat létrejöttét támogatták volna. Mellékesen szeretném megjegyezni, hogy egészségpolitikai végzettségem is van, és ezt azért tettem meg, hogy nőként, védőnőként is tudjak ezeken a területeken támogatást, segítséget nyújtani, és bocsánat, az egészségügyi szakdolgozók felett ne mindig mások - bocsánat, orvosok, de ezt ne írják jegyzőkönyvbe - döntsenek. Tehát beleszólásunk legyen, hozzáértésünk legyen. Munkáltatói jogkörrel beszélünk. A

munkáltatói jogkör tulajdonképpen nem annyira vészes, eddig is elláttak népegészségügyi feladatokat, és jövőben is vállalnak.

Akkor, hogyha a védőnőket a lakosságközeli ellátáshoz a lakosságközeli önkormányzattal hagyják együttműködni, akkor az a lakosság jobban el lesz látva, hiszen ezért hívjuk alapellátásnak, és nem pedig egy vármegyei kórházba kell bemenni szabadságot kérni, betegállományt, s a többi.

Másrészt egy önkormányzat védőnői szolgálatának a vezetője vagyok. Negyven védőnő tartozik hozzám munkáltatói jogkörrel és a szakmai irányítás az ÁNTSZ-szel együtt. Ez így jól működik, ha a védőnő a vezető.

Azt, hogyha egy kórházban az ápolási igazgató alá fog kerülni a védőnői szolgálat, akkor az egészen más szemléletet fog tükrözni. Úgyhogy szeretném kérni, férfiak, politikusok, hogy a jövő nemzedéket ezzel a szemmel is nézzék, mert jobbítani szeretnénk, és azért vagyunk itt mi, civil szervezetek, hogy ezt el tudjuk mondani önöknek, hogy ne kerüljenek veszélybe sem a védőnők, sem az általuk gondozott családok, mert ott élnek együtt az önkormányzatokkal, a lakosokkal. És ha a védőnő jól dolgozik, akkor az önkormányzat is elégedett, a lakos is elégedett, a kormány is elégedett; a családpolitikai intézkedéseket nagyon jól tudjuk támogatni, és együttműködni ezáltal.

Nagyon szívesen válaszolok kérdésre. Röviden ennyit szeretnék mondani, nem szeretném az idejüket húzni. És kérem államtitkár urat, hogy méltányolja ezeket a szempontokat is. Tudom, hogy a mentorvédőnői hálózat egy új dolog, de vannak itt régi dolgok, hiszen 108 éves hungarikum a védőnői szolgálat, Magyar Örökség-díjas, és ezt őrizzük Lakitelken a Hungarikum Ligetben is. Ott van egy kiállításunk, egy vitrinünk, és egy, a világon egyedülálló rendszerről beszélünk, amit óvjunk és védjünk! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy ki az, aki hozzá kíván még szólni. *(Jelzésre:)* Sebők Éva képviselő asszony, öné a szó.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntöm polgármester urat, a megjelent civil szervezetek és érdek-képviselői szervezetek vezetőit és képviselőit. Ezen a ponton azt kell mondanom, hogy minden egyéb megjelentet is.

Egy ideje már nem szoktam ezekhez a vitákhoz hozzászólni. Nem véletlenül nem sértem senki intelligenciáját azzal, hogy azt állítom, hogy lenne értelme a szakmai vitának ebben a bizottságban; mindannyian tudjuk, hogy nincs így. Magához a szakmai javaslatához szerintem nagyjából vakon kitalálják, hogy mi a véleményem.

Viszont szeretném, ha az utókornak a jegyzőkönyvben megmaradna egy nagyon fontos állítás. Mégpedig az, hogy az, ami itt, ma, ezen a vitán lezajlott, az értelmiséghez nem méltó, polgári értékrendhez nem méltó.

És külön szeretném államtitkár úr figyelmét felhívni arra, hogy értelmiségi és polgári hozzáállás az lett volna, hogy ha az előterjesztő, aki mellettem ül, nem szólalhat fel, nem érvelheti meg a saját látásmódját, a saját álláspontját, akkor önnek is meg kellett volna tagadnia; másképp az nem értelmiségi és nem polgári. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben senki, tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy én viszont igen, ezért a hozzászólásom időtartalmára nagy tisztelettel átadnám az ülés vezetését dr. Kovács József alelnök úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Kovács József, a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Átveszem az ülés vezetését, és Varga Zoltán elnök úrnak adom meg a szót.

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke: Köszönöm, alelnök úr. Nos, az a helyzet, hogy nem szándékoztam hozzászólni ehhez a vitához, hiszen meggyőződéseként hittem azt, hogy az előterjesztő is, mint minden más, normális demokratikus helyzetben, szót fog kapni, és meg tudja érvelni azt, hogy miért is döntött úgy Devecser Város Önkormányzata, önkormányzati testülete, mellette még másik 22 önkormányzati testület, hogy határozatot hoz erről a kérdésről; hogy miért is döntött úgy több szakmai szervezet vezetője, hogy eljön erre a mai bizottsági ülésre, és miért is tudunk arról, hogy több mint 60 olyan önkormányzat van, akinek a támogatását bírja a devecseri felterjesztés.

Azt hiszem, ami most a bizottsági ülésen történt, az a parlamentarizmust tekintve is skandalum. Ilyennek nem szabadna megtörténnie egy demokratikus világban a XXI. században Európa közepén, még Magyarországon sem.

Tehát az, hogy egy bizottság ennyire semmibe vesz amúgy több tízezer választót, lakost képviselő önkormányzati vezetőt, azt hiszem, hogy tényleg szégyen. Ezzel nemcsak a szubszidiaritás elvét tapossák sárba, hanem a demokrácia alapelveit is. Megkérdem, hogy hogyan lehet vitázni valami olyasmiről, hogyha nem adjuk meg a lehetőséget a vitapartnernek arra, hogy egyáltalán bármit is mondjon azonkívül, hogy jó napot kívánok, viszontlátásra!

Hát, nem érzik ennek az abszurd súlyát, ami itt most történik? Nem érzik azt, hogy mennyire visszatetsző, és mennyire az önök fejére hullik vissza?! És itt ez most nem szakmai kérdés, most már ettől a pillanattól fogva, hanem demokráciafölfogás kérdése.

A szakmai képviseletek vezetői elmondják a szakmai álláspontjukat, és nyilván ezzel lehet vitázni. Lehet vitázni dr. Takács Péter államtitkár úr stratégiájával vagy érveivel is, az megállja a helyét. De az, hogy valakit kizárunk a vitából csak azért, mert mi vagyunk a hatalom, na, ez nem megengedhető szerintem.

Tudják, sokan gondolják azt, hogy a parlamentben mégiscsak folyik valamifajta közös gondolkodás, csak a közös gondolkodásnak egyetlenegy kritériuma hiányzik ebből az egészből, a közös, merthogy önök egyszerűen azt nem engedik meg, hogy más gondolatok elhangozzanak, más szavak elhangozzanak, mint amit önök hallani szeretnének, és én azt hiszem, hogy ez nagyjából meg is mutatja, hogy mennyit ér ez az egész rendszer.

Persze majd most elő fognak jönni azzal, hogy ez egy politikai hozzászólás volt. Nyilván az volt, mert az is egy politikai döntés volt, hogy egy előterjesztés előterjesztőjének, egy polgármesternek nem adják meg a szót. Ahogy ezt a bevezetőmben is mondtam, nem ellenzéki polgármesterekről beszélünk. Ez egy színes csapat, amelyben ellenzéki, független, sőt kormánypárti polgármesterek is benne vannak egyszerűen azért, mert úgy gondolkoznak, hogy nekik fontos az, hogy dönthessenek a saját városuk sorsáról, akár nota bene! a védőnői szolgálatról is.

Árulják már el, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy ebben mi az, ami annyira nagyon elítélendő! Mi az, ami önöknek nem tetszik? Mit szólnának hozzá, hogy ha önök állnának egy olyan helyzetben, amikor azt mondják, hogy köszönjük szépen, nem vagyunk kíváncsiak a maguk véleményére? Hogy gondolják így a parlamentarizmust? Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszaadom az ülés vezetését elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Varga Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy ki az, aki még hozzá kíván szólni. *(Jelzésre:)* Kovács Sándor alelnök úr!

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Ha már a politikai nyilatkozatokról és a demokráciaelvről és -felfogásról beszélünk, az Országgyűlésnek vannak formai követelményei. Írásban kell beterjeszteni, és a bizottság a helyzetre való tekintettel eldönti, hogy meghallgatja-e a szóbeli kiegészítést, vagy nem.

Elnök úr, joga van politikai nyilatkozatot tenni és kritizálni politikailag a bizottság azon tagjait, akik ezt nem tették meg, de ezt demokratikus elvnek, illetve a demokrácia megsértésének beharangozni, ez már önnek az antidemokratikus beállítottsága. Pontosan az önök vezetése az, amely azt a Rákosi-rendszert idézi ezek miatt, amelyek miatt képviselőtársam felszólalt.

A demokráciafelfogásban van közöttünk alapvető különbség: ha önnek nem tetsző cselekedet van a többség véleménye szerint, akkor az antidemokratikus, kedves elnök úr. A demokrácia a többségi uralomról szól ebben a bizottságban is, mint a parlamentben is. *(Szabó Timea: Uralom! Ez a lényeg!)*, mint a parlamentben is, a többség dönt, és a kisebbség pedig tudomásul veszi a döntést. Meghallgattuk, illetve elolvastuk, megismertük az előterjesztést, nem volt hozzáfűznivaló. Nem volt antidemokratikus a bizottság munkája. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Alelnök úr, két dologban téved. Az egyik az, hogy én nem tudok olyan házszabályi rendelkezést, hogy az előterjesztőnek külön írásban kellene azt jeleznie, hogy hozzá kíván szólni az előterjesztéséhez, vagy... *(Kovács Sándor: Nem erről beszéltem!)* Legyen szíves, ne vágjon közbe! Amennyiben szót kér, majd szót fogok adni, de megkövetelem azt, hogy tartsuk be a rendet a bizottsági ülésen! *(Kovács Sándor. Akkor tartassa be másokkal is!)* Alelnök úr, kérem! *(Kovács Sándor: Elnök úr, kérem!)*

A másik kérdés. Ön téved, a demokrácia nem a többségi uralomról szól. A demokrácia többek között a kisebbség meghallgatásáról is szól, de erről majd szívesen beszélek önnel bizottsági ülésen kívül.

Kérdezem, ki az, aki még hozzá kíván szólni. *(Jelzésre:)* Ellenzéki hozzászólási igényt nem látok. Dr. Pesti Imre alelnök úr, öné a szó.

DR. PESTI IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Durva politikai vita kezdődik. Egy dolgot tisztázzunk! Amit a polgármester úr gondolt, azt leírta és elküldte a bizottságnak. Tehát megvolt a joga, hogy véleményt nyilvánítson, és ahhoz is megvolt a joga, hogy ezt a véleményt a bizottság tagjaival megismertesse. A bizottságnak az volt a feladata, hogy erről döntsön. Nem szükséges ehhez szóbeli kiegészítés, hiszen abban az előterjesztésben világos volt, hogy mit kér, és mit akar. Azt gondolom, hogy mi teljesen normálisan, demokratikusan jártunk el. Ha valaki ezt másként gondolja, abban politikai szándék van, az legalább olyan, mintha alufóliás sapkát venne a fejére. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Már vártam ezt az alufóliásapkás dolgot. Nagyjából, hogy is mondjam, az ön eseményhorizontját mutatja ez a mondat. Gratulálok hozzá! Ragyogó volt! *(Dr. Pesti Imre: Köszönöm.)* Azt kell hogy mondjam különben, hogy ha önnek igaza lenne, akkor most Takács Péter államtitkár úr sem ülhetne itt, és nem is szólhatna, hiszen az, amit Takács Péter államtitkár úr akart, gondolom, leírta többször is, önök mégis meghallgatták. Ez egy elég nyakatekert magyarázat volt, de hát öntől nagyjából ennyi telik ma. *(Dr. Pesti Imre: Ő az előterjesztő!)* Tévedés, mert Ferenczi Gábor az előterjesztője ennek a napirendi pontnak, nem Takács Péter államtitkár úr. Tehát ebben is téved.

Kérdezem, hogy ki az, aki még hozzá kíván szólni. *(Jelzésre:)* Az ellenzéki oldalról Szabó Timea. Parancsoljon, öné a szó!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Amennyit önök most próbálják mosdatni saját magukat, hogy miért nem adtak szót a polgármester úrnak, az alatt az idő alatt nyugodtan meghallgathattuk volna egyébként az előterjesztést.

Én azért kértem szót, mert szeretném kérni Takács államtitkár urat, hogy reagáljon a védőnői hálózat által elmondottakra. Ha már állítólag szakmai alapon történnek ezek a döntések, akkor mit szól a kormány a szakma véleményéhez, amely - ha én jól értettem - szöges ellentétben áll a kormány által meghozott döntéssel. Ezek szerint már megint csak az érintettektől nem kérték ki a szakmai véleményt, mielőtt a kormány erőszakkal elvenné az önkormányzatoktól a védőnői hálózatot éppen azért, hogy átvezényelhesse őket. Kérem államtitkár urat, hogy reagáljon az elhangzottakra.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony, hogy átveszi a munkámat. Annyit hadd mondjak, hogy nyilvánvaló módon államtitkár úrnak lesz majd lehetősége a vita lezárása előtt válaszolni a feltett kérdésekre. Teljesen egyértelmű, hogy ha szólásra jelentkezik, akkor meg fogja kapni a szót. Én egyelőre tőle ilyet még nem láttam, de bízom benne, hogy ez meg fog történni. *(Jelzésre:)* Kovács Sándor alelnök úr, öné a szó.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Utoljára szólok, és elnézést kérek mindenkitől. Én nem azt mondtam, hogy írásban kell betervezni a hozzászólását, hanem az előterjesztő írásban beterveztette a hozzászólását, és a bizottság többségi elven dönt. Nem azt mondtam, hogy a kisebbségnek bármilyen degradáló kifejezésem lett volna. Ez a demokrácia alapja.

ELNÖK: Alelnök úr, meg fogja kapni az írásos jegyzőkönyvet, és majd elolvashatja, hogy miket is mondott a vita hevében. Úgy gondolom, hogy önmaga is meg fog ezen lepődni. Köszönöm szépen.

Kérdezem, hogy ki az, aki még hozzá kíván szólni. *(Nincs jelentkező.)* Gondolom, akkor most államtitkár úr fog következni. Államtitkár úr, öné a szó.

Dr. Takács Péter reflexiói

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Igen, köszönöm. Kivártam, hogy van-e még igény a bizottság részéről, hogy szakmai és ellátásszervezési kérdésekről beszéljünk, vagy teljesen átmegyünk politikaiba. Mivel úgy tűnik, hogy van, ezért nagyon röviden reagálnék az elhangzottakra.

Ellátásszervezési kérdéstről van szó. Tudom, hogy ebből próbálnak politikai terméket csinálni vezénylet, rendőrállam, bokacsattogtatás és egyéb jelszavak alatt, de mindig elmondtuk az egészségügyi törvény vitája kapcsán is több körben is, hogy vezénylet, visszaélészerű joggyakorlásra nem került sor. Egy munkáltatónak sem érdeke, hogy elüldözze a munkavállalót. Vezénylet: a járványidőszakban is a legnagyobb távolság, amire sor került, az a Budapest-Dunaújváros távolság volt, és egyébként két hétnél nem tartott tovább, hacsak a szakdolgozó önként nem vállalta, hogy marad fent Budapesten. Ezt többek között azért is tudom, mert akkor még kórházigazgató voltam, az én kórházam volt az egyik frontkórház, és Dunaújvárosból kaptunk annak idején erősítést a karanténkórház funkcióhoz. Tehát nincs visszaélészerű joggyakorlás.

Az pedig, hogy a körzethatárokat felül kell vizsgálni az alapellátás összes többi szegmenséhez hasonlóan, teljesen világos volt. Széttöredezett a rendszer. Alelnök asszony mondta, hogy a kormányhivatalok véleményezik, és végül ők adják ki az engedélyt. Igen, de az eljárás ura az önkormányzat. Az önkormányzat kezdeményezi.

Nagyon sok önkormányzat nyilván lelkiismeretesen ellátja ezt a feladatát, és karbantartja a körzeteit, de nagyon sok nem. Vagy azért, mert a bürokratikus folyamatba nem akar belemenni, vagy valamilyen helyi politikai kockázatot lát benne, de nem került sor sem a háziorvosi, sem a házi gyermekorvosi, sem a védőnői körzetek általános elvek szerinti felülvizsgálatára.

Szeretnék elosztani egy félreértést. Nem az ápolási igazgató lesz a főnöke a védőnőknek. A védőnők munkáját a vezető mentorvédő fogja irányítani. A védőnő fogja megmondani egy védőnőnek, hogy mit kell csinálni, és a védőnők nem a kórházban fognak dolgozni, bár a képviselő asszony nyilván tudja, hogy vannak kórházi védőnők is, de nekik speciális feladatuk van, általában a szülészeti osztályon az újszülöttekkel kapcsolatos teendőket intézik, szoptatási tanácsadást végeznek, segítik a gyerekegyen az édesanyák bent tartózkodását.

Más a területi védőnő feladata. A védőnőnek az önkormányzatokkal ugyanúgy továbbra is együttműködési kötelezettsége lesz, hiszen a helyi egészségügyi célok - akár helyi egészségpolitikai célkitűzések - elérésében az önkormányzatokat segíteni kell. A prevenció funkciókat amelyik önkormányzat komolyan vette és épített a védőnőire, ellátták a védőnők, de azt is lehetett látni, hogy teljesen inhomogén. Fele igen, fele nem.

A nemzeti védőnői hálózat, szolgálat azért nem jött létre, mert teljesen fölösleges egy új költségvetési szervet létrehozni. Az irányítási modell egyértelmű, az Országos Kórházi Főigazgatóságon belül van egy olyan főigazgató-helyettesi poszt, ahol az ápolás, a védőnők irányítása zajlik, ők szerződnek a kórházban dolgozó mentorvédőnőkkel, akik közvetlenül irányítják majd a szintén kolléga védőnők munkáját. Így épül fel a rendszer.

Mi azt várjuk ettől, hogy elismerve a 108 éves és egyébként hungarikum védőnői hálózat kiválóságát, ezt a kiválóságot sokkal szélesebb körben és homogénebb módon szeretnénk minden település lakosa számára elérhetővé tenni, mert ebben azért, valljuk be, voltak hiányosságok.

Akár csak járási szinten, akár megyei szinten nézzük, vannak fehér foltok a lefedettségben is. Az önkormányzatok, akik ebből a szempontból ellenérdekelt felek, egymás riválisai, nem is lesz itt egy ilyen hálózatszerű és általánosságban alkalmazható területi lefedettség, pedig a cél ez lenne. A lakossági hozzáférést szeretnénk javítani, és egyébként pedig én csatlakozom ahhoz, hogy a védőnői szolgálatot mint hungarikumot és mint őrzendő értéket továbbra is szeretnénk megőrizni.

És mivel jól képzett emberekről van szó, akiknek általában a mentalitása is olyan, hogy kiváló kapcsolatot tudnak fenntartani a lakossággal, több feladatot is szeretnénk nekik adni, szeretnénk még jobban a családok szolgálatába állítani azt a potenciált, ami bennük rejlik. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a tisztelt bizottságot, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom, a napirendi pont tárgyalásának lezárása előtt azonban még szavaznunk kell, ahogy ezt korábban jeleztem is.

Határozathozatal

Kérdezem, ki az, aki támogatja Devecser Város Önkormányzatának a védőnői szolgálatok működtetésével kapcsolatos törvénymódosítás elfogadására irányuló felterjesztését. Ki az, aki igennel szavaz? *(Szavazás.)* Három igen. Ki az, aki nem? *(Szavazás.)* Hat nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Négy.

Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 4 tartózkodás mellett nem támogatta Devecser város felterjesztését. Köszönöm szépen.

Miként azt korábban már jeleztem is, a bizottság döntéséről a házelnök urat, valamint teljesen természetesen az érintett polgármestereket is tájékoztatni fogom. A napirendi pont tárgyalását ezzel lezárom. Köszönöm szépen a megjelent

meghívottainknak a részvételt, már aki részt tudott venni. *(A meghívottak elhagyják a termet. - Sebők Éva is távozik.)*

A bizottság tovább folytatja a munkáját. Természetesen nyugodtan lehet maradni, polgármester urak, amennyiben gondolják.

**A fogamzásgátló eszközök hozzáféréseinek javításáról szóló H/3283. számú határozati javaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

Harmadik napirendi pontunk következik. A fogamzásgátló eszközök hozzáféréseinek javításáról szóló H/3283. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről döntünk. Elsőként a napirendi pont előterjesztőjének, Szabó Timea képviselő asszonynak adom meg a szót. Öné a szó, képviselő asszony.

Szabó Timea bevezetője

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd), előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Itt a fogamzásgátló eszközök hozzáféréseinek javításáról van szó. Szeretnénk ezzel a javaslattal segíteni a fiataloknak - elsősorban a nőknek - a nem kívánt terhességek elkerülésének elérésében.

Pontosan tudjuk azt, hogy sajnálatos módon Magyarországon még mindig nagyon nagy a terhességmegszakítások száma. Miközben természetesen azt szeretnénk, hogy nőjön Magyarország lakossága, azzal együtt igenis segítenünk kell azokat a fiatalokat, akik nem állnak készen még a családalapításra, és/vagy nincs olyan akár családi lehetőségük, akár olyan társadalmi közegben vagy közösségben élnek, ahol egyszerűen nem tudják megakadályozni a nem kívánt terhességeket.

Az Európai Parlament fórumának 2022. évi vizsgálata szerint Magyarországon az egyik legalacsonyabb a fogamzásgátló módszerek elérhetősége az egész Európai Unióban. Azt gondolom, hogy ez egy pártpolitikán túlmutató kérdés.

Mi egy olyan határozati javaslatot nyújtottunk be, amelyik ezt segítené elő. Többek között azt tartalmazza ez az országgyűlési határozati javaslat, hogy a fogamzásgátló készítmények társadalombiztosítási támogatását emeljük, és többek között az óvszereket terhelő általános forgalmi adót 5 százalékra csökkentjük; dolgozzunk ki egy akcióprogramot annak érdekében, hogy a 25 év alatti fiatalok könnyen és ingyenesen hozzáférhessenek a különböző fogamzásgátló készítményekhez; illetve nem utolsósorban indítsunk vagy a kormány indítson végre egy olyan szexuális felvilágosító kampányt az iskolákban, amelyik igenis felkészíti a fiatalokat a felelős családalapításra, a felelős szexuális életre.

Tudjuk azt, hogy egyre csökken már az aktív szexuális életet élő fiatalok átlagéletkora, tehát nagyon nem mindegy, hogy ezek a fiatalok milyen tudással és milyen felelősséggel rendelkeznek; és hogyha a kormány különböző politikai célok elérése érdekében kiszorítja ezekből a közösségekből, akár iskolákból is a felelős szexuális felvilágosítást, akkor rosszabbodik a helyzet.

Szeretnénk azt is ebben a határozati javaslatban javasolni, hogy ez például a Nemzeti alaptanterv részét képezze. Nekünk az is jó, hogyha ezt a módszert a kormány dolgozza ki, a kormány szakértői dolgozzák ki, de valamit kell tennünk annak érdekében, hogy egyrészt csökkenjen a terhességmegszakítások száma is Magyarországon, másrészt meg tényleg felelősen tudjanak az élet elé állni a fiatalok, és ne megint egy olyan európai összehasonlításban kullogjunk a sor végén, amin egyébként könnyen lehetne javítani. Ehhez kérjük a támogatásukat.

Itt most csak egy tárgysorozatba vételről van szó, tehát nem kell a határozati javaslat minden pontját támogatni, lehet erről vitatkozni, lehet módosítani, de azt kérjük, hogy a kormány vegye ezt az egész kérdést komolyan. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Kovács József alelnök úr, öné a szó.

Kérdések, hozzászólások

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Úgy gondolom, hogy egy olyan témáról van itt szó, amiben szerintem a teremben ülők mindegyike egyetért vagy szerintem egyet kell hogy értsen mindenképpen. Az előterjesztés alapos, jó, és mindenképpen nyilvánvalóan - ahogy képviselő asszony is mondta - egészen apró kiigazítások esetleg szóba jöhetnek, de ezek nem lényegiek egyébként, szeretném mondani.

Egyetlen momentumot szeretnék említeni. Mindegyik részét végigolvastam. Talán egy olyan pont van, ami nem kap kellő figyelmet, és erre nagyon oda kell figyelni, hogy mindenféle javaslatban a hozzájutás diszkréciója rendkívül fontos kérdés az én megítélésem szerint. Itt most teljesen mindegy, hogy háromhavonta egyszer az esemény utáni tabletta és minden egyéb vonatkozásban, mert ez egy rendkívül komoly téma, és a különböző országok között más a helyzet.

Lengyelországot olvastam, de Romániában is voltak ehhez hasonló kérdések, ahol az abortusztörvényt nem úgy értelmezték, illetve nem úgy alkalmazták, mint nagyon sok más európai országban.

Összességében véve véleményem szerint ezt mindenféleképpen ki kell dolgozni, a pontokat bele kell építeni. Hat pont van az előterjesztésben. Azzal a részével egyetérttek, és nagyon kérném mindenkinek a megértését és az egyetértését, hogy a téma rendkívül fontos, valóban beszélni kell róla, ki kell dolgozniuk a szakembereknek megfelelő szakemberek bevonásával, de az én személyes megítélésem szerint a parlament plenáris ülésére ezt a témát nem kellene feltétlenül bevinni, nekem legalábbis ez a meglátásom szakmailag. Tehát határozatot kell hozni, a javaslatokat be kell építeni, az áfacsökkenést és sok minden egyebet, nyilvánvalóan a társadalombiztosítási támogatást is és minden egyebet.

Kapcsolódva képviselő asszonyhoz, amire én nagyon nagy hangsúlyt helyeznék, és fontosnak tartom, az az edukáció kérdése és az a fajta nagyon széles körben való elterjesztés, az iskolákban, a Nemzeti alaptantervben és sok minden egyébben, ami véleményem szerint megoldható. Abban egészen biztos vagyok, hogy sikerül az oda való bevitel nélkül is egy olyan konszenzust elérni mindannyiunknak, amelyet az Országgyűlés minden egyes tagja meg fog szavazni, amikor határozatba kerül, mert ezt nem lehet. De ebben a formában, én úgy gondolom, a téma rendkívül fontos. Nem a szemérmesség miatt, ne értsen félre képviselő asszony és senki, de én úgy gondolom, hogy a téma fontosságára való tekintettel ezt ténylegesen politikamentesen szakemberek dolgozzák ki, a támogatás mértékét tegyék hozzá, tegye hozzá mindenki, és egyöntetűen szavazzuk meg, hogy valóban csökkenjen a nem kívánt terhességek száma, és mindenki hozzájusson ehhez a történethez.

Egyébként egy nagyon érdekes felvetés van még, Horváth képviselő úrral beszélünk erről: a vérzés ideje alatti szabadság vagy szabadnap kérdése. Az egészet komplex módon meg kell fontolni, át kell gondolni, ha kell, természetesen vonjanak be szakembereket, és utána ezt ténylegesen módosítva, hogy arról a 44 egész egynéhánytized százalékról el tudjunk mozdulni, és javuljon ez a helyzet azok részére, akik ezt igénybe szeretnék venni. A helyzet nem jó. Ezt be kell látni mindenkinek, hogy nem jó, és ez mindenképpen javítandó.

Jelzem előre, hogy tartózkodni fogok, és nem azért, mert nem értek egyet, hanem azért, hogy ne ott történjen, hanem egy teljes szakértői csapat dolgozza ki ezt, és mindenki egyöntetűen támogassa ezt a kérdést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, hogy ki kíván még hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Több hozzászólót nem látok, így a vitát lezárom. Az előterjesztő képviselő asszonynak adom meg a szót. Öné a szó, képviselő asszony.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd) előterjesztő: Nagyon köszönöm Kovács alelnök úr támogató szavait, és örülök, hogy ezt egyikünk sem egy politikai kérdésként fogja fel, hanem egy szakmai, vagy inkább társadalmi kérdésként fogjuk fel.

Lehet, hogy nem nagyon értettem, de egy kicsit kihallottam alelnök úr szavai mögül azt is, hogy mintha pont a kormánypárti hozzászólásoktól is óvna ezt a témát egy parlamenti ülésen, hogy ne más kormányzati kommunikációs célokra használják esetleg ezt a törvényt, amivel én akár egyet is tudnék érteni, de ez nem egy törvényjavaslat, hanem egy határozati javaslat.

A határozati javaslat mindig azt a célt szolgálja, hogy mi felkérjük a kormányt, hogy dolgozzon ki egy javaslatot. A kettő, tehát a mi javaslatunk, illetve amit alelnök úr mond, nem mond ellent egymásnak, mert továbbra is azt kérjük, hogy a kormány dolgozza ki, vagy a kormány által felkért szakemberek dolgozzák ki ezt a javaslatcsomagot.

Én azt gondolom, az is segítene már társadalmi szinten, hogy ha minél szélesebb körben és minél nagyobb nyilvánosság előtt tudnánk beszélni akár a parlamentben is erről a kérdéstről, hogy mit tartanánk ebben fontosnak azzal, hogy természetesen a végén a szakértők dolgozzák ezt ki.

Én akkor értettem, amit mondott alelnök úr, hogy tartózkodni fog, ami nagyjából előrevetíti, hogy mi lesz ennek a szavazásnak a végeredménye, de esetleg annyiban előre tudnánk-e lépni, hogy alelnök úr tesz egyfajta határidős ígéretet, hogy mikorra várhatjuk a kormánytól azt, hogy ezzel az üggyel érdemben foglalkozzon. Tehát ne úgy zárjuk le ezt a kérdést, hogy azt mondjuk, hogy na, majd valamikor, mert nagyon fontos, hanem várhatjuk-e azt, hogy a következő 3-4-5 hónapban a kormány tesz egy ilyen javaslatot, vagy elfogad egy ilyen javaslatot. *(Dr. Kovács József jelentkezik.)*

ELNÖK: Mivel a vitát lezártam, ezért lehetőség már nincsen az interakcióra, de amennyiben alelnök úr itt hirtelen tud valamit mondani *(Derültség.)*, akkor erőt veszek magamon, és úgy teszek, mintha nem zártam volna le a vitát.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Egy mondatban: van már másik tartozásom is a bizottság irányába, amiben folyamatosan vissza...

ELNÖK: Éreztem én.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Ez lesz a második. Ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Rendben van, igen, akkor így nyugvópontra jutott ez a kérdés, és az én lelkiismeretem is tiszta maradt.

Határozathozatal

Szavazás fog következni. Ki az, aki támogatja a H/3283. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfeltartással jelezzék! *(Szavazás.)* Kettő igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Nincs ilyen. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Tíz.

Megállapítom, hogy a bizottság a határozati javaslatot 2 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 10 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba. A napirendi pont tárgyalását ezzel lezárom.

Az otthonápolás igazságos elismeréséről szóló H/3286. számú határozati javaslat

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

A 4. napirendi pontunk következik, az otthonápolás igazságos elismeréséről szóló H/3286. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. Elsőként szintén a napirendi pont előterjesztőjének, Szabó Timea képviselő asszonynak adom meg a szót. Öné a szó, képviselő asszony.

Szabó Timea szóbeli kiegészítése

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Hátha ez is egy olyan javaslat lesz, amelyben esetleg Kovács alelnök úr a harmadik ígéretét is meg tudja majd tenni, mert azt gondolom, hogy ez is egy pártokon felül álló, de nagyon fontos kérdés. Tehát az szerintem egy pozitív lépés volt, hogy 2019-ben a kormány végre az önellátásra képtelen, gyermeküket otthon ápolók számára is bevezette a gyermekek otthongondozási díját, ami végre elérte a minimálbér összegét.

Pontosan tudjuk, hogy az ilyen típusú ápoltak nemcsak szülő-gyerek viszonyban léteznek, hanem testvérek között is, sőt pont fordítva, a gyerek ápolja az idős, magatehetetlen szülőt. Van egy diszkriminatív különbségtétel a két típusú otthonellátás vagy otthonápolás között.

Most azt szeretnénk kérni ebben a határozati javaslatban, hogy ezt a különbségtételt törölje el a kormány, és minden típusú otthonápolás tekintetében - hiszen ha valaki a saját felnőtt testvérét ápolja otthon élete végéig, az ugyanúgy napi 24 órás leterheltséget és ugyanúgy egy teljes életet követel, mintha valaki a gyermekét ápolja az élete végéig - ezt a különbségtételt szüntesse meg a kormány. Nyilván ez ráadásul költségvetési szempontból sem jelent akkora megterhelést anyagilag a költségvetésnek. Ami most azoknak jár, akik nem a gyermekeiket ápolják, az bruttó 45 665 forint. Ez elképesztően méltatlan összeg. Ahogy 2019-ben megtette a kormány ezt a lépést, most azt kérjük, hogy néhány év elteltével, de emelje be a többi csoportra vonatkozó otthonápolást is ebbe a minimálbér összegére vonatkozó körbe. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A vitát megnyitom. Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Kovács Sándor alelnök úr, öné a szó.

Hozzászólások

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársam! Valóban jól vezette fel, tehát különbséget teszünk az otthonápolásban a gyod, tehát a gyermekeket otthon gondozók díjával kapcsolatban, és jól mondta, 2023-ra elértük a minimálbért és több gyerek ápolása esetén pedig 348 ezer forint ennek az összege.

Azért is került a gyod bevezetésre, hiszen a gyerekeknek akár egy évtizedig vagy esetleg több évtizedig is, amíg a gyerekkorban gondozzák, nincs lehetőségük egyéb más olyan szociális juttatásra, mint például a fot vagy a rehabilitációs járulék, vagy bármilyen olyan, az állam által biztosított egyéb juttatás, ami a felnőtt hozzátartozó jelenlétében lehetséges. De ott is 2019-ben a bevezetéskor 28 500 forint volt, mára 45 000 forintra emeltük, illetve a kiemelt ápolási díjban a halmozottan hátrányos helyzetben 82 200 forint összeget ért el. A kormány ezt folyamatosan nyomon követi, illetve a költségvetési lehetőségekhez mérten pedig folyamatosan emeli. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Több hozzászólót nem látok. A vitát lezárom, és megadom a szót a képviselő asszonynak, az előterjesztőnek.

Szabó Timea válasza

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd), előterjesztő: Köszönöm a hozzászólást, a szakmai hozzászólást. Arra szeretném felkérni a kormánypártokat, hogy vizsgálják felül, most támogassák ezt, hogy legalább beszélhessünk róla, hogy ezeket a szakmai érveket el lehessen mondani akár a plenáris ülésen.

Én tényleg azt gondolom, hogy ez nem pártpolitikai kérdés, nincsenek politikai érdekek ebben, itt tényleg közös társadalmi érdek van ebben, és szerintem hasznos lenne, hogy egy ilyen plenáris vita után a kormány is tudjon olyan lépéseket tenni saját jogkörben, amelyek előremozdítják ezt a kérdést. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/3286. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Kettő igen. Ki az, aki nem? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Kilenc.

Megállapítom, hogy a bizottság a határozati javaslatot 2 igen szavazattal, 9 tartózkodás mellett, nem szavazat nélkül nem vette tárgysorozatba. A napirendi pont tárgyalását lezárom.

Egyes törvényeknek a nők, a gyermekek és a családok helyzetének javítását célzó módosításáról szóló T/3523. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

A következő napirendi pontunk egyes törvényeknek a nők, a gyermekek és a családok helyzetének javítását célzó módosításáról szóló T/3523. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vétele. Elsőként a napirendi pont előterjesztőjének, Szabó Timea képviselő asszonynak adom meg ismét a szót. Öné a szó, képviselő asszony.

Szabó Timea bevezetője

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd), előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Ez egy komplexebb, nyilván átfogóbb javaslatcsomag, ami elsősorban a nők, illetve az édesanyák helyzetét érinti. Úgy gondoljuk, hogy a nők életviszonyaival kapcsolatos jogi helyzet megérett egy alaposabb áttekintésre. Számos tekintetben - hogy mondjam? - a jogszabályi környezetben is elmaradásban vagyunk azzal kapcsolatban, hogy a nőket egyenjogú partnerként tekintse a kormány sokszor, és anyagilag sincsenek a nők még mindig olyan szinten megbecsülve, ahogy - és beleértve az édesanyákat is - ezt véleményünk szerint megérdemelnék.

Ez a javaslatcsomag több terület érint. Érinti a családi pótlék összegének felemelését, ami megintcsak 2008 óta nem emelkedett, tehát 15 éve. Tehát nem emelkedett ez az összeg, ami látjuk, hogy az inflációt tekintve is, és hogyha megnézzük általában az univerzális támogatásoknak a hatékonyságát, akkor ez nem egy jó intézkedés, hogy ez még mindig ilyen alacsony szinten van. Ezt szeretnénk kérni.

Ebben szintén benne van a szexuális felvilágosításra vonatkozó javaslat, amire külön kitértünk. Benne van az, hogy véleményünk szerint a gyerekek érdekét az szolgálja, hogy ha visszaemeljük a tankötelezettségi korhatárt 18 évre.

A különböző családmodellek hátrányos megkülönböztetésének tilalma is szerepel benne, illetve amit Kovács József alelnök úr részben említett, a menstruációs szabadság intézménye is benne van, ami már Európa-szerte elfogadott intézkedés a nőkkel kapcsolatosan.

Ez például, a menstruációs szabadságra vonatkozó kérdés szerepel a javaslatcsomagunkban a honvédség körében, a bírák körében, a rendészetben dolgozó nők körében, de az oktatásban, egészségügyben dolgozó nők körében is azt gondoljuk,

hogy most már Magyarországnak is esetleg hasznos lenne felzárkózni a többi európai országhoz ebben a tekintetben. Úgyhogy ehhez kérjük az önök támogatását.

Ez megintcsak egy tárgysorozatba vételi döntés, most nem kell minden egyes pontjával feltétlenül egyetérteni, de az, hogy beszéljünk a nők és a családok és a családos nők helyzetéről ma Magyarországon, és megtegyük a megfelelő jogi lépéseket, az véleményünk szerint elengedhetetlen. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A vitát megnyitom. Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Horváth László képviselő úr, öné a szó.

Kérdések, hozzászólások

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban, ahogy ön fogalmazott, ez egy komplex javaslat, ami nagyon sok mindent érint, amik egyenként is fontos ügyek.

Igazából ugyanakkor van egy olyan része, amiről önök is gondolhatták, előterjesztőként biztosak lehettek benne, hogy nem fogjuk támogatni, mert Alaptörvénnyel szembenő javaslataik is vannak ebben a csomagban; de amelyek egyébként egészen kézzelfoghatóan meg is jelenítik azt a véleménykülönbséget, ami fennáll közöttünk akár a családfelfogásban, akár a családtámogatás rendszerében.

Viszont az a javaslat, ami a nők menstruációs szabadságáról szól, az is egy komoly és új kérdés itt a parlament előtt mindenféleképpen. Elöljáróban azért azt hadd szögezzem le, hogy azzal mindenki tisztában van - mert már mindenkinek volt fájdalma, mindenkinek volt fizikai fájdalma is meg lelki fájdalma is -, és mindenki tudja azt, hogy a fájdalom, főleg ha erős, nagyon erős, akkor az az embert megfosztja az alapvető szabadságától. Tehát ahol fájdalom van, akkor más nincs, sem gondolkodás, sem cselekvés.

És valóban erős fájdalom esetén bárkitől, egy nőtől is nagyon nehéz azt elvárni, hogy helytálljon akár a munkahelyén vagy az életben. Ez vitán felül álló kérdés, és mivel a fájdalmat nem lehet megosztani mással - sem a fizikait, sem a lelkit -, lehet róla beszélni, de megosztani nem lehet, nem is lehet átvállalni, ezért egyet tudunk csinálni ilyenkor mi, akik nem vagyunk benne, hogy megpróbáljuk csökkenteni ezt a fájdalmat. Itt is az lenne a lényeg egyébként, hogy a fájdalomcsökkentéshez jussunk el, illetve megkönnyítsük a fájdalom elviselését. Azt hiszem, hogy ebben egyetértünk.

Maga a felvetés, a menstruációs szabadság felvetése nem mai történet. Én is meglepődtem, amikor utánanézttem ennek a dolognak, hogy ez százéves történet, és furcsa módon éppen az 1920-30-as években Szovjet-Oroszországból indult el ez a - mondjuk így - kezdeményezés. Akkor ott a menstruáló nőknek szabadnapot biztosítottak, így próbálták a női termékenységet védeni. Érdekes módon átkerült ez a minta nagyon rövid idő alatt a '30-as években Japánba. Japánban törvény biztosította egyébként a nőknek ezen jogát 1947-ig, és ott egyébként ma már régióként változik a szabályozás, helyi megegyezések vannak szakszervezetek és munkáltatók között ebben a vonatkozásban.

Hogy mennyire volt valós ez a szabadság, az persze jó kérdés, mert 2014-ben, ha jól emlékszem, a japán kormány csinált egy felmérést, és abból az derült ki, hogy az érintettek 0,9 százaléka, tehát még 1 százaléka sem élt különféle okok miatt ezzel a lehetőséggel, ami valószínű, hogy rajta kívül álló ok. Tehát a főnökök, a társadalmi megítélés vagy akár a megbélyegzéstől való félelem, és így tovább, és így tovább.

Délkelet-Ázsiában, Tajvanon, Dél-Koreában, sőt, Kína egyes tartományaiban is létezik ez az intézmény, de mindenütt más. Tehát 3 nap, 12 nap, és így tovább.

Európában igazából a spanyolországi bevezetés tűzte napirendre, és ha jól látom, képviselő asszonyék ezt a spanyol példát igyekeznek követni, bár már Magyarországon is van olyan budapesti kerület, amely a saját önkormányzati intézményeiben a dolgozók részére elérhetővé tette ezt az intézményt.

De azért Európában sem egységes a támogatás. A spanyol parlament elfogadta, azonban az olasz parlament azért vette le a napirendről, mert az volt a vélemény, hogy pontosan a szándékkal ellentétben egy negatív diszkrimináció veszélyét jelenítené meg egy ilyen szabályozás a nők munkaerőpiaci helyzetében. Erről nyugodtan és nyíltan beszélhetünk. Ha valaki, valamilyen munkáltató attól tart, van olyan előítélete, hogy egy olyan nőt nem szívesen, vagy nem akar alkalmazni, aki elmegy babázni, akinek adott esetben ilyen menstruációs szabadságot kell adni, az nyilván tudja úgy alakítani a dolgokat, hogy a női munkavállaló hátrányba kerüljön emiatt az adottság miatt, amiről ő egyébként nem tehet. Tehát az olaszoknál ezért került le a napirendről, mert voltak ilyen egyébként szerintem megalapozott vélelmek.

Ami a magyarországi megjelenést illeti, az internetes platformokon láthatjuk azt, hogy ez a téma rendkívül megosztó, rendkívül kiforratlan, rendkívül - hogy is mondjam - megdöbbentő indulatokat hoz elő. Egyébként itt nulladik vagy első lépésként az edukációról kéne megint beszélni, merthogy ezzel a helyzettel minden nő szembesül, de a társadalom egésze ebben az ügyben tájékozatlan. A menstruáció egy tabutéma. Aki erről beszél, hát, az veszélyes mezőre helyezkedik, és könnyen kapja a kendőzetlen véleményeket vissza. Tehát erősen megosztó, kiforratlan téma, és ezért rendkívüli körültekintéssel kell hozzányúlni, mert ha nem így csináljuk, akkor gyakorlatilag azoknak ártunk, akiknek segíteni akarunk, és ez nem lenne a cél.

Ami a fájdalmas menstruációt illeti, nyilván nem akarom eljátszani azt, hogy én szakembere lennék ennek a területnek, de ahogy utánanéztam, van már olyan mód, olyan csatorna, hogy ha a jelenség fennáll, és a nőt olyan mértékű fájdalom vagy rosszullét kínozza, amely miatt a munkáját nem tudja elvégezni, akkor ma is tud orvoshoz fordulni. Ez egy nyilvántartott betegség, és meg is kapja az orvosi ellátást egyébként.

Nem tudom, hogy a különböző esetekben hogy van, én is próbáltam utánanézni a különböző eseteknek, de a dolog bonyolultságát az is jelzi, hogy amit én elolvastam, az arról szólt, hogy egyébként ezek a nagy fájdalmat okozó elváltozások - genetikai, hormon, immunrendszerbeli, környezeti mérgek hatása, belső mérgek hatása, stressz - összességében állítanak elő egy olyan helyzetet, amikor jelentkezik ez a rendkívül erős fájdalom. Sőt, vannak, akik egyébként - mivel az esetszám az úgymond fejlett, jóléti társadalmakban növekszik láthatóan, ezért - az esetszám-növekedést úgymond a jóléti ártalmakkal is összefüggésbe hozzák, például a táplálkozással, például a gyorséttermi táplálkozással. Ilyet is olvastam. Tehát ez egy rendkívül bonyolult dolog, ezért szerintem át kell gondolni alaposabban.

A spanyoloknál először a közsférában vezették be ezt az intézményt. Ha jól látom, most önök is erre tesznek kísérletet. Amikor a második körben nekiláttak, hogy a versenyszférában bevezessék, akkor bizony jelentkeztek olyan felvetések, problémák, amelyek az eredeti szándékhoz képest - hogy is mondjam - problémákat jeleztek. Arról nem is beszélve, hogy a társadalmi megítélés sem egységes, ott a feministák is szembementek. Tehát volt olyan feminista mozgalom, amely szembement a törvényjavaslattal, illetve kiderült az, hogy például a kereskedelemben - ahol nagy létszámban alkalmaznak nőket - például pont ezért a nők nagy része nem tud élni ezzel a lehetőséggel. Lehetnek még olyan foglalkozási csoportok, csak a saját példámot mondom, például Gyöngyösön van egy orvosi eszközöket gyártó cég, a Braun, ahol a dolgozók 70 százaléka hölgy. Tehát nyilván nem tudnának dolgozni - egyébként a javaslat erről is szól -, ha itt is be lenne vezetve, mert a bevezetés egyébként azt jelenti, hogy kötelező a dolog. Azt is tudom, hogy nyilván az érintettnek kell jelentkezni, és szakorvosi véleményt is kell mellékelni.

Azt szeretném javasolni, hasonlóan egyébként a fogamzásgátlással kapcsolatban, hogy ezt a témát a komolyságához és összetettségéhez mérten kezeljük külön, mert így lehetne elmozdulni. Azért jó, hogy idehozták, mert az eredmény, hogy erről beszélünk, de ez egy hosszabb folyamat, és ez nem megy úgy, hogy beírom, egy

törvényjavaslat egy motívumaként végigvezetem a törvényjavaslaton, szóval ennél többet kell ebben a dologban csinálni.

Ez idő- és energiaigényes, és valóban a munkaadókkal is le kell ülni. Itt egyeztetni kell. Nyilván meg kell nézni a nemzetközi példákat. Meg kell nézni azt, hogy ténylegesen a spanyoloknál mi van, mert ez egy folyamat, hogy valóságosan eléri-e a célját. És jó lenne persze, de nem a szabadság fogja elmulasztani a fájdalmat, tehát van ennek egy orvosszakmai része, van egy társadalompolitikai része. Ezeket mind-mind elő kell venni, ami időigényes, energiaigényes, nincs az egyik pillanatról a másikra megoldás, és szeretnék visszatérni oda, ahonnan kezdtem, kutyakötelességünk, hogy ahol a fájdalom megjelenik, ott a fájdalomcsökkentésre koncentráljunk.

Van még egy olyan dolog, amivel jó, ha tisztában vagyunk, hogy ez megnyitja a lehetőséget egyébként más jogos igények előtt is. Vannak még ezenkívül is fájdalomforrások, betegségcsoportok - például van, akinek a migrén teszi lehetetlenné a munkavégzését -, tehát be kell hozni a közbeszédbe ezt és az ismereteket, és az ezzel kapcsolatos elfogadásról szintén beszélni kell, mert amiket az interneten ezzel kapcsolatban meg lehet nézni hozzászólásokként, azok bizony sokszor elkeserítőek. Tehát itt van még tennivaló.

Ami a többi részt illeti, mint mondtam, ott van közöttünk nemcsak véleménykülönbség, hanem koncepcionális különbség. A részletekbe nem belemenve, de egy-kettőt említek, a családvédelmi törvény 1. § (1) bekezdésének javasolt módosítása, amire már céloztam, ellentétes az Alaptörvény rendelkezésével. Ezt hadd idézzem ide! Az E) cikk úgy szól, hogy „Magyarország védi a házasság intézményét, mint egy férfi és egy nő között önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot, mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony. Az anya nő, az apa férfi.” Mi ehhez tartjuk magunkat, és ezért nem áll módunkban támogatni az önkéntes javaslatát. A hatályos jogszabályi rendelkezések a gyermek szempontjából egyébként nem tesznek különbséget aszerint, hogy egy adott gyermek milyen családban él, hogy a szülei házasságban-e, vagy sem, hogy az egyik szülője neveli, vagy a másik, vagy éppen gyámság alatt van.

Aztán a családvédelmi törvény 1. § (2) bekezdésének javasolt módosítása a gyermek születési nemének megfelelő önazonossághoz való jog elhagyására vonatkozik. Ez úgyszintén ellentétes az Alaptörvénnyel. Úgy szól a XVI. cikk, hogy minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogát, és biztosítja hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést. Nyilván ettől sem tudunk elállni, nem is akarunk. Ez egy markáns véleménykülönbség.

Az örökbefogadást érintő módosító javaslattal pedig az a helyzet, hogy a hatályos szöveg támogatja a családban való felnevelést, és a gyors, méltányos és határidőn belüli örökbefogadási eljárásokat. Itt nem akarom felolvasni a negyedik részt, de ennek kapcsán a törvényjavaslat csak szót cserél föl, a „nevelkedhessen” szót a „nőhessen” szóra cserélni fel, ami álláspontunk szerint nem indokolt, mert ráadásul szűkíti fogalmilag ez a kifejezés a tartalmat.

Na, és amire ön is célzott, a különböző családformák közötti hátrányos megkülönböztetés tilalmának kérdése. Ezt sem tudjuk támogatni, mert az előzőekből egyenesen következik, és ráadásul szükségtelen, mert hiszen a mostani védelmi rendszerben a nem vérszerinti családi kapcsolatra vonatkozik egyébként az örökbefogadás. És itt ugyanolyan védelem alatt áll a gyermek, tehát ebben sem tudunk önkéntesrel továbbra sem egyetérteni. Ez egy olyan koncepcionális különbség, ami - be kell látni - lényegesen és láthatóan megkülönböztet minket önkéntestől vagy önkéntestőlünk.

Azért, hogy ne éljek vissza az idővel, egy lényeges dolog, nem belemenve a részletekbe. Ez egy régi vita, és tudhatták, hogy ebben is markánsan eltérnek az

álláspontok, hogy a családtámogatási politikát, támogatást a szociális támogatás rendszerétől elkülönítjük, és nem akarjuk ezt a kettőt összekeverni. Úgy gondoljuk, hogy a családokat elsősorban a munkaalapú tevékenységgel szerzett jövedelemnek a növelésével, ezen keresztül támogatásával kell segíteni a gyermeknevelésben. Tehát a családtámogatási rendszer nem egy szociális támogatási rendszer a mi felfogásunkban.

Aztán a kiskorúaknak a születési nemnek megfelelő önazonosságtól való eltérést, a nem megváltoztatását, valamint a homoszexualitást népszerűsítő médiatartalmak tilalmának eltörlését semmiképp sem tudjuk támogatni, azt hiszem, ez világosan következik az előzőekből.

Az anya és apa fogalma elhagyását a szülői jogok kötelezettsége egyenlőségének deklarálásakor szintén nem tudjuk támogatni, hiszen ez, úgy gondoljuk, hogy alapvető, egyébként természeti törvényekkel is szembemegy. Mivel komplex a javaslat, jó néhány részletről nem beszéltem, de ahogy alakul, a vita során erről tudunk még beszélni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úr, köszönjük az összetett szakmai, történelmi, földrajzi és Alaptörvény szerinti kitekintését. Kérdezem, hogy ki az, aki hozzá kíván még szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok több hozzászólót. A vitát lezárom, és megadom a szót Szabó Timea képviselő asszonynak. Öné a szó.

Szabó Timea válaszai

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd), előterjesztő: Köszönöm a szót elnök úr, és köszönöm Horváth képviselőtársamnak a valóban alapos, szakmai kifejtését. Tehát én örülök, hogy... Teljesen igaza van. Ebben a csomagban vannak világnézeti különbségek kettőnk között, ezért ülünk külön pártban. Ebben én nem találok önmagában kivetnivalót. Nyilvánvalóan mi azt az értékrendet képviseljük, amit mi helyesnek tartunk, önök meg azt, amit önök tartanak helyesnek.

Ehhez a csomaghoz, ha támogatnák, akkor tartozna az Alaptörvény módosítására vonatkozó külön törvényjavaslat is. Mi továbbra is kimondottan károsnak tartjuk egyébként gyerekek szempontjából is a különböző családformák közötti megkülönböztetést, illetve azt, amire ön néhány pontban kitért, hogy ennek a gyermekvédelminek álcázott, de valójában homofób törvénynek a különböző passzusait nemcsak mi mondjuk, hanem az Európai Bizottság is, illetve más európai fórumok is szóvá tették, és nem ahogy önök, és nem ön, de általában a kormánypropaganda ezt előszeretettel fogalmazza meg a nem tudom, homoszexuális lobbiként vagy nem tudom... Nyilvánvalóan nem erről van szó, hanem azt gondoljuk, hogy a XXI. században már nem teszünk különbséget.

Nemcsak abban, hogy különböző nemű párok és az azonos nemű párok közötti család, hanem akár a házasság és a nem házasságban való együttélés között sem, no pláne, hogy egyébként Magyarországon is azért a pároknak most már túlnyomó többsége nem házasságban él, és nem is gondoljuk azt, hogy egy gyerek egészséges fizikai és pszichés növekedéséhez feltétlenül az az első alapszükséglet, hogy a szülei házasságban legyenek. Lehet más formában is elérni ugyanezt a célt.

Igen, itt nyilvánvalóan nekünk fontos az, hogy ne legyenek hátrányos megkülönböztetések, illetve az a törvény, ami most nemrég életbe lépett, hogy gyakorlatilag egy besúgórendszerrel mindenki jelezze, hogy akinek egy szivárványcsaládban felnövekvő gyermekről van tudomása, akkor azt egy telefonszámon be lehet jelenteni, ezek azért kimondottan barbár, középkori és nem a XXI. század Európájához méltó intézkedések. Miközben egyébként ráadásul azért is oltári butaság az egész, hogy ne fogalmazzak keményebben, hiszen egyébként a jog lehetővé teszi. Tehát azok a gyerekek, akik jelenleg szivárványcsaládban növekednek, teljesen jogszerűen kerültek ezekhez a családokhoz, tehát nincs mit jelenteni ezeken a besúgócsatornákon keresztül.

A családtámogatási rendszerben is vannak - mondhatom így - világnézeti különbségek. Értem, hiszen a kormány ezt kommunikálja 13 éve, hogy a munkaalapú társadalmat és a munkához kötődő családtámogatásokat tartja jónak az univerzális támogatásokkal szemben. Mi azt gondoljuk, és nemzetközi példák is ezt mondják, hogy az univerzális támogatások azok, amik a legtöbb rászoruló családhoz eljutnak, és a legtöbb segítséget nyújtják a családoknak, így a családi pótlék is, aminek az összege 15 éve nem emelkedett.

Pláne, tekintettel arra, hogy rengeteg olyan család van, pláne mondjuk egy világgazdasági válság közepén, akik önhibájukon kívül elveszítik a munkájukat, olyan nehéz helyzetbe kerülnek, hogy mondjuk több hónap, 6-9 hónap is akár, amíg újra munkát találnak, akkor ezek a családok miért essenek el különböző családtámogatási formáktól csak azért, mert nehéz helyzetbe kerültek. Ezeken a családokon csak az univerzális támogatások segítenek, mi azt gondoljuk.

És az a tény, hogy Magyarországon folyamatosan csökken a lakosságszám, illetve hogy nem emelkedik kellő mértékben a gyerekszületések száma, az pontosan azt mutatja, hogy a jelenlegi családtámogatási rendszer nem megfelelő. Nem szolgálja azt az érdeket, hogy itt egy szabad szemmel látható népességnövekedés is legyen, vagy legalább megállítsuk a népességcsökkenést, ami azt gondolom, megintcsak egy pártok fölé emelkedő közös érdek, teljesen mindegy, hogy melyik pártban politizálunk.

Ami a menstruációs szabadságot illeti. Nagyon köszönöm, hogy ennyire alaposan kifejtette a véleményét, és köszönöm, látszik, hogy utánanézett és nemzetközi példákkal is tudott élni. Teljesen egyetértek abban, hogy ez még ma egy nagyon megosztó, de nagyon fontos kérdés.

Mondok egy nem feltétlenül analóg példát, de érteni fogja képviselőtársam, hogy miért mondom. Száz évvel ezelőtt azért tüntettek százezrek az utcán, hogy ne hét napot, csak hatot kelljen dolgozni egy héten. Akkor még az is egy megosztó téma volt, ma már nem is értjük, hogy miért kellett a dolgozóknak minden nap dolgozni, és miért nem volt szabadnapjuk.

Én is azt gondolom, hogy ez időigényes kérdés, de nem szabad attól megijednünk, hogy egy kérdés megosztó, mert minden új kérdés, minden eddigi tabukérdés természetesen megosztó, és örülök, hogy ezt is említette képviselőtársam, hogy tabukat kell ledönteni ebben a kérdésben, muszáj beszélni, hiszen ez egy egészségügyi kérdés is; ugye, a nők esetében, a társadalom 50 százalékát potenciálisan érinti.

Mint említette képviselőtársam, hogy óvatosan kell bánni ezzel a kérdéssel, mert ha ezt jogszabályban elfogadjuk, akkor ez egy kötelezően alkalmazandó dolog. Természetesen nem minden nő veszi ezt igénybe, hiszen nekik sem érdekük.

De azért vannak ennek valóban extrém formái, mondjuk, az endometriózis, ami - ön is utalt rá, ha nem is így név szerint - egyre inkább a XXI. század modern társadalmainak is egy egyre növekvő problémája. Maga az endometriózis sem arról szól, hogy valaki hisztizik, vagy egy kicsit fáj, hanem gyakorlatilag ismerjük, hogy meddőséghez vezet és a többi. Szóval ez egy nagyon komoly kérdés.

Nem akarom az időt húzni, tehát nem akarok az összes alkérdésbe belemenni. Én értem, hogy mit mond képviselőtársam. Én azt szeretném kérdezni, hogy annak látja-e esélyét képviselőtársam, hogy van ennek a bizottságnak egy Esélyegyenlőségi Albizottsága, és azt gondolom, ez akár egy esélyegyenlőségi kérdés is lehet, ahol esetleg elkezdjük ezt közösen tárgyalni, akár hosszabb időben is, nem feltétlenül heti két alkalomról beszélek, hanem hogy elkezdődjön egy olyan szakmai munka, amely ezzel a kérdéssel elkezd foglalkozni. Ebben partner lenne-e a Fidesz-KDNP is? Ha jól értem, ebben konszenzus van, hogy ezt mind a két oldalról - hogy így fogalmazzak - fontos témának tartjuk. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/3523. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Kettő igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Hét nem. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Kettő.

Megállapítom, hogy a bizottság a törvényjavaslatot 2 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba. A napirendi pont tárgyalását lezárom.

A családtámogatások értékének megőrzéséről szóló H/3429. számú határozati javaslat

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

A következő napirendi pontunk következik a családtámogatások értékének megőrzéséről szóló H/3429. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. Elsőként a napirendi pont előterjesztőjének, Dúró Dóra képviselő asszonynak adom meg a szót. Képviselő asszony, foglaljon helyet, öné a szó.

Dúró Dóra szóbeli kiegészítése

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Valóban a családtámogatások értékének megőrzéséről szól a határozati javaslat, amelynek indoklását szóban is szeretném kiegészíteni. 2023-ban ugyanis egy olyan évhez jutottunk, egy olyan évet kell megélnünk, amire 2010 óta nem volt példa egyrészt a támogatások mértékét tekintve sem, másrészt az eredményesség tekintetében sem. Ez a kettő, amit a családtámogatások vonatkozásában a legfontosabbnak tarthatunk.

A legfontosabb nyilván az eredmény. Akkor van egy családtámogatásnak értelme, hogy ha megmutatkozik a számokban is, hogy bizony több gyermek születik Magyarországon, vagy a termékenységi arányszám növekszik. Ebben valóban előrelépés történt 2010 óta, egészen pontosan 2011-ben éltük meg a mélypontot e tekintetben, akkor egy nőre 1,23 gyermek jutott átlagosan, és ez 2021-re már felment 1,59-re úgy, hogy egyébként korábban, illetve ezen időszakban nem fordult elő, hogy csökkent volna az előző évihez képest ez a szám. Volt olyan, hogy stagnált, 1,56-on több évig is egyébként, de csökkenés nem volt tapasztalható.

Most a megjelent legfrissebb adatokból látjuk azt, hogy bizony megtörtént a visszaesés, az 1,59-es érték most már 1,52-re, tehát viszonylag nagymértékben esett vissza. Pont akkor, amikor ez az eredmény megtörtént, mondhatjuk el azt, hogy a családtámogatásoknak mind a száma, mind a mértéke csökkent, veszített a reálértékéből, hiszen nincs olyan családtámogatás, amely legalább ugyanannyit érne, mint amennyit egy évvel ezelőtt ért az infláció miatt. Tehát ez a nagymértékű infláció sajnos azt is magával hozta, hogy reálértékén Magyarországon az összes családtámogatás kevesebbet ér.

A javaslat azt célozza, hogy a nyugdíjához hasonlóan a biztosítási jogviszonyhoz kötött rendszeres családtámogatási ellátások legalább legyenek inflációkövetők, hiszen olyankor, amikor az eredményben is megmutatkozik a visszaesés, egy radikális beavatkozásra van szükség. Bár ennek az előterjesztésnek szűk értelemben véve nem tárgya, de engedjék meg, hogy néhány olyan konkrét olyan családtámogatási formáról is beszéljek, amelyeket a javaslat részben érint, részben pedig a kormányzat figyelmébe szeretném ajánlani, hogy ezeken a területeken történjen előrelépés.

Olyan mértékben nem őrizte meg például a három gyermek után járó adókedvezmény az értékét, hogy ha az átlagbérrel együtt nőtt volna ez a 2012-ben bevezetett 99 ezer forintos támogatás, akkor ez most éppen a duplája lenne, vagy

nagyságrendileg a duplája lenne, tehát olyan mértékben elinflálódott tíz év alatt, hogy már az értékének a felét elveszítette.

Egy másik kitörési terület, amivel eddig egyébként nem nagyon foglalkozott a kormány, elismerve természetesen azt, hogy olyan erőfeszítéseket tett a családpolitikában, amelyre az azt megelőző időszakban a rendszerváltás óta nem volt példa, de tavalay, tehát 2022-ben 73 olyan munkanap volt az évben, amikor a szülőknek kellett gondoskodniuk a gyermekük felügyeletéről, mert különböző iskolai, óvodai szünetek voltak, és ebben az állam nem nyújtott segítséget, vagy nem nyújtott érdemi segítséget. Nem kell magyarázni, hogy ez milyen hátrányt jelent a munkaerőpiacon a családoknak, és ez megmutatkozik például a nyugdíjrendszer tekintetében is. Amit általában a nők bérhátrányaként szoktunk emlegetni, az a gyermekszületéskor, a gyermekszületéseket követően jelenik meg, és ez a nyugdíjrendszerben csúcsosodik ki. Tehát egy három gyermeket felnevelt nő nyugdíja, kezdőnyugdíja 20 százalékkal alacsonyabb Magyarországon, mint egy gyermektelen nő nyugdíja. Tehát ezt is a nyugdíjszámításnál figyelembe kellene venni, hogy a gyermekkel otthon töltött idő miatt a későbbi időskorban is hátrány éri a nőket.

Nagyon nehéz kiszámolni azt, hogy mennyire kerül egy gyermek felnevelése. Különböző statisztikák azonban mégis vannak erre vonatkozóan. A Magyar Nemzeti Bank is közzétett ilyeneket, három gyermek felnevelését nagyjából 86 millió forintra taksálták, az ehhez járó állami pénzügyi támogatást pedig 54 millió forintra. Tehát látszik az, hogy jóval magasabb költséggel kell számolni a gyermekvállalás tekintetében.

Véletlenül sem szeretném kizárólag az anyagiakra leszűkíteni ezt a kérdést, és nem is állítom azt, hogy kizárólag a pénzügyi támogatás határozza meg a gyermekvállalási kedvet, hiszen ha megnézzük akár világszinten, akár Magyarországon vagy Európában, éppen ennek az ellenkezője az igaz, minél szegényebb egy ország, annál több gyermek születik. Azt hiszem, talán Namíbia az, ahol a legmagasabb a termékenységi arányszám. Ha megnézzük Európán belül a nyugat-európai országokat, ahol jóval magasabb életszínvonalon, jóval magasabb bérszínvonalon élnek az emberek, nem feltétlenül jelenthető ki, hogy magasabb a termékenység, mondjuk, Németországban, mint Magyarországon.

Tehát nem ennyire egyszerű a kérdés, hogy a több pénzbeli juttatás majd magasabb termékenységet fog eredményezni, mégis a társadalmi igazságosság azt mondatja velem, hogy a gyermekvállalásért az államnak igenis segítenie kell a családokat, és az adott társadalmon belül legalább ne jelentsen hátrányt, hogy ha valaki gyermeket vállal. Ez talán egy olyan mutató, egy olyan szempont lehet, amelyet érdemes megfogadnia a kormánynak is. Tehát ha valaki például három gyermeket felnevel, ő ne számíthasson arra, hogy nyugdíjasként 20 százalékkal alacsonyabb összegből kell majd élnie.

Én ennek a határozati javaslatnak a tárgysorozatba vételét azért is szeretném kérni a bizottságtól, hogy egy ilyen helyzetben, amire több mint tíz éve nem volt példa, legalább a plenáris ülésen is tudjunk egy vitát folytatni arról, hogy milyen megoldási javaslataink vannak arra, hogy ez a termékenységnövekedés, ami kétségtávol elindult Magyarországon, folytatódjon. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A vitát megnyitom. Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Bartos Mónika képviselő asszony, öné a szó.

Hozzászólások

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Köszönöm szépen képviselőtársnőmnnek, hogy felvetette ezt a kérdést. Azt gondolom, hogy nagyon régóta van párbeszéd közöttünk erről a témáról. Önöknek is, nekünk is nagyon fontos az, hogy a családok gyarapodjanak, Magyarország lélekszáma

gyarapodjon, minél több legyen a megszületett gyermek, és hogy ezeket a gyermekeket a családok biztonságban, megfelelő körülmények között tudják felnevelni.

Nem is kell részleteiben ismertetnem szerintem, hogy a kormány mennyi mindent tett az elmúlt tizenkét év alatt annak érdekében, hogy eredményesek legyünk ezen cél elérésében. És ez akkor is igaz volt, amikor a Covid-járvány miatt gazdasági nehézségekkel és most a szankciók miatt is, az infláció következtében gazdasági nehézségekkel kell Magyarországnak szembenézni.

Olyannyira cél ez, hogy nagyon sokféle támogatási eszközt vezetett be a kormány, tehát a rendszer komplex, és csak felelevenítésként mondanám, hogy vannak alanyi jogon járó támogatások, társadalombiztosítási jogviszonyból származók, rászorultságtól függő juttatások, adó-, járulékkedvezmények és egyéb gyermekvállalással és gyermekneveléssel összefüggésbe hozható kedvezmények. Ezek csak a kategóriák, tehát az intézkedéseket most nem is szeretném felsorolni, csak azt szeretném hangsúlyozni, hogy egyetértünk - én személyesen is egyetérték - azzal, hogy ez egy nagyon fontos cél, és 2019 után, amikor a Covid megnehezítette az életünket, akkor is ezeket az intézkedéseket fenntartottuk, a kormány fenntartotta, és a palettát is színesítette és erősítette.

Első mondatomban kiemeltem azt, hogy folyamatos az a szakmai konszenzus, párbeszéd, ami folyik köztünk, és van tényleg konszenzus is közöttünk. Olyannyira folyamatos ez, hogy az előző évben képviselőtársnóm miniszterelnök urat is kérdezte ezzel kapcsolatban, aki a válaszában felhívta a figyelmet arra, hogy egyetért minden felvetésével, hogy hosszú utat tettünk meg az eddig elért eredményekhez is, tehát nem volt egyszerű a képviselőtársnóm által említett eredményt elérni, és hogy még nem értünk az út végére, tehát nagyon sok mindent kell tenni.

Ugyanakkor abban a javaslatban, amit képviselőtársnóm elénk hozott, egy pont szerepel, ez a biztosítási jogviszonyhoz kötött rendszeres családtámogatási ellátások összegének a mindenkori fogyasztóiár-növekedéshez való igazítása, tehát legyen ez inflációkövető.

Erre miniszterelnök úr a válaszában is kitért, hogy ha ezt megtennénk, akkor államcsőd jönne létre, ami egy nagyon veszélyes helyzet, tehát nem biztos, illetve miniszterelnök úr szavaiból teljesen nyilvánvaló, hogy ez nem jó eszköz, ugyanakkor néhány nappal ezelőtt miniszterelnök úr maga nyilatkozott arról, hogy az infláció letörésének közrejáróját bevezette a kormány, és hogy a következő hetekben, egy-két hónapban várja, hogy ezek az intézkedések meg hozzák az eredményt.

Tehát azt gondolom, hogy nagyon fontos az, hogy az inflációt csökkentsük, és ne ezeket a juttatásokat emeljük az infláció mértékéhez, mert nagyon sok olyan társadalmi csoport van, akik érzik, sőt, minden társadalmi csoport, Magyarország egésze, társadalma érzi az infláció káros hatását, és akkor segítünk, ha az infláció ellen küzdünk, és nemcsak egy bizonyos családtámogatási eszközt próbálunk ahhoz igazítani, különösen akkor, hogyha ez államcsőd veszélyével fenyeget.

Úgyhogy azt tudom mondani, hogy az ismertetett gondolatok alapján ezt a javaslatot támogatni nem fogom tudni személy szerint, de mindenképpen tartózkodom. Azért gondolom ezt, mert fontos az a cél, amit képviselőtársnóm idehozott, és egyáltalán nincs véleménykülönbség köztünk abban, hogy ezt el kell érni, és előre kell haladnunk, és növelni kell az eszközöket.

Elhangzott korábban is, hogy jók az eszközök, nem jók, ezt meg kell vizsgálni. Azt gondolom, hogy nem jártunk rossz úton, de tovább kell folytatni a munkát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Szabó Tímea képviselő asszony, öné a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Magát az elgondolást nyilván támogatjuk mi is, tehát minél több támogatást kapnak a családok, annál jobban tudjuk mi is támogatni ezeket a javaslatokat.

Ami miatt én ezt nem fogom tudni támogatni, az az, hogy itt biztosítási jogviszonyhoz van kötve a képviselő asszony által benyújtott támogatás, ami azt jelenti, hogy megint a szegényebbek maradnának ki ebből a támogatási körből. Azt viszont Bartos képviselőtársamnak mondanám, miközben megpróbálom érteni, amit mond az infláció letörésével kapcsolatban, azért azt ne felejtjük el, hogy attól még, hogy csökken az infláció, attól még az árak nem fognak csökkenni. Tehát az infláció csökkenésével csak az áremelkedés ütemét csökkentjük, attól még nem lesz defláció.

Tehát ezek az árak, most már ahova emelkedtek - az élelmiszerárak -, ott fognak maradni, nem valószínű, hogy ezek az árak lejjebb fognak menni, csak nem fognak esetleg olyan nagy mértékben tovább emelkedni, mint korábban.

Emiatt igenis szükséges azért egy korrekció a támogatási rendszerben ugyanúgy, ahogy a béremelésnél is. Most éppen ma reggel olvastuk, hogy Orbán Viktor azt fontolgatja, hogy a miniszterek fizetését újra megemeli. Mi azt gondoljuk, hogy ha az nem okoz államcsődöt, akkor azt gondoljuk, hogy a szegényebb családok megsegítése sem kellene, hogy államcsődöt okozzon.

Arra azért inteném magunkat, hogy ne keverjük össze az infláció mértékének csökkentését a deflációval. Tehát sajnos ezek az árak nagyon magasak. 42 százalékos élelmiszerár-inflációról beszélünk, amit valamilyen módon kompenzálnia kell a kormánynak, no pláne, hogy egyébként ez az átlagban 26 százalékos infláció közel háromszor akkora, mint az uniós átlag. Ha tehát ezt más országban meg tudták oldani, de még Romániában, Szlovákiában is fele az inflációs ráta a magyarnak, tehát ha más kormányok ezt meg tudták oldani, akkor a magyar is, ahogy más kormányok is segítették a családokat nagyobb mértékben, mint ahogy a magyar teszi. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, ki kíván még hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Több hozzászólót nem látok, így a vitát lezárom. Megadom az előterjesztő képviselő asszonynak a szót, amennyiben reagálni kíván. Öné a szó, képviselő asszony.

Dúró Dóra válaszai

DÚRÓ DÓRA (Mi Hazánk), előterjesztő: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Mind a két képviselő asszonynak köszönöm szépen a hozzászólást. Bartos Mónika képviselő asszony felsorolta a különböző kategóriákat, és azt mondta, hogy színesítette a palettát a kormány. Ez valóban igaz volt 2010-től 2022-ig, és 2023 az első év szintén az önök kormányzása idején, amikor szűkült a paletta, mert egy új támogatást vezettek be - ez a 30 év alatti anyák szja-mentességének a megteremtése -, de hármat megszüntettek.

Tehát például a nagycsaládosok autóvásárlási kedvezményét sem lehet most már igénybe venni, illetve a lakásfelújítási támogatás lehetősége is megszűnt, tehát most már kevesebb is a családtámogatási forma, mint tavaly volt, nem csak az értéke csökkent.

Az államcsőddel kapcsolatban azért azt is megjegyezném, és az inflációval szoros összefüggésben van, hogy egy olyan elképesztő áfabevétel-növekedés tapasztalható a költségvetésben, amit nem is tervezett be a kormányzat. Ez logikusan következik abból, hogy ha az árak emelkednek, abból az áfabevétel is emelkedik, tehát van egy olyan pluszbevétel az államkasszában, ami a Pénzügyminisztérium terveiben sem volt, legalábbis a nyilvánosságra hozott tervekben ez nem szerepel, tehát lenne mód arra, hogy a családtámogatásokat bővítsék.

És megértem azt, hogy nem feltétlenül akarják az összes családtámogatást bővíteni, de most nem arról van szó, hogy arról vitatkozunk, hogy a tizedik vagy a

tizenkettedik növekedjen, hanem arról, hogy legyen egy darab Magyarországon, ami megőrzi az értékét. Ezt sem teljesítik ebben az évben, tehát nincs olyan családtámogatás jelen pillanatban, ami inflációkövető lenne. Rendkívül érzékenyen reagált is erre a magyar társadalom: brutális a termékenység visszaesése.

Ahhoz a célhoz, amit ugye Orbán Viktor megfogalmazott, hogy 2030-ban ez a bizonyos termékenységi arányszám, amit a legfontosabb mutatónak tartok és a leghitelesebbnek is a családpolitika vonatkozásában, ez 2,1 legyen 2030-ra, akkor most, hogyha azt a növekedést folytatnánk, amit 2010-22 között sikerült elérni, ennek most 1,66-67-nek kéne lennie, és ez esett vissza 1,52-re.

Tehát látjuk azt, hogy mennyire távolodunk attól a céltól, amit a miniszterelnök is megfogalmazott korábban. Tehát most egy olyan helyzet van, amikor valamifajta beavatkozásra szükség van. Még azt is el tudom fogadni, hogy ha nem tudják az összes családtámogatást inflációkövetővé tenni, de hogy egyiket sem tudják, úgy gondolom, az értékrendileg nem elfogadható.

Hogy nincs olyan családtámogatás, amely legalább megőrizné az értékét, ez az, ami ellen én szeretnék felszólalni, és szeretném felhívni az önök figyelmét arra, hogy ez nem helyes. Igenis biztos, hogy vannak olyan formák, amelyek értékmegőrzését a költségvetésből csak akár az áfabevételekkel ki lehetne gazdálkodni. Nem beszélve arról, hogy a nyugdíjrendszer inflációkövető Magyarországon, tehát úgy gondolom, hogy ha van már egy olyan társadalmi csoport, amelynél ezt az értéket igyekeznek biztosítani, akkor a családok legalább annyit érdemelnének, amennyit a nyugdíjasok érdemelnek, hiszen Magyarország legnagyobb problémájáról beszélünk meggyőződésem szerint.

Szabó Tímea képviselő asszonynak azt tudom mondani, hogy ez egy nyilvánvaló véleménykülönbség köztünk, amelyről már nagyon sokat beszélünk, és nagyon sokszor beszélünk. Mi ragaszkodunk ahhoz, hogy a biztosítási jogviszonnal rendelkező családokat segítsük, és ők azok, akiket leginkább céloznak a mi könnyítéseink.

Köszönöm szépen a hozzászólásokat, és bízom benne, hogy ezt a vitát majd még fogjuk tudni folytatni, ha nem is ezen határozati javaslat kapcsán, de más javaslatok vagy felszólalások keretében a plenáris ülésen is. Köszönöm, elnök úr.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a H/3429. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)* Senki. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Senki. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Tizenkettő.

Megállapítom, hogy a bizottság nulla igen, nulla nem szavazattal, 12 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba a javaslatot. A napirendi pont tárgyalását lezárom. Köszönöm szépen.

Egyebek

Az utolsó napirendi pontunk következik, az egyebek. Kérdezem, hogy ki az, aki az egyebekben kíván bármit közölni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, Horváth László képviselő úr!

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Én csak egy dologban, mert érkezett felém egy kérdés képviselő asszonytól, hogy az albizottságban lehet-e ezzel a témával foglalkozni. Én a magam részéről, ha már vállaltam azt, hogy ezt a témát elkezdtem, felvettem, akkor viszem is tovább.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ha nincsen más egyebek, akkor én tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy a következő bizottsági ülésre a terveink

szerint három hét múlva, 2023. május 9-én fog sor kerülni a megszokott 11 órás kezdéssel. Reményeim szerint az egészségügyi alapellátásról szóló kormányzati tájékoztatót is napirendre tudjuk tűzni, hiszen ez egy nagyon fontos kérdés, amire látható módon nagyon sok mindenki releváns és valós válaszokat vár velem együtt.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen mindenkinek a mai munkát. Jó étvágyat kívánok az ebédhez!

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 04 perc)

Dr. Kovács József
a bizottság alelnöke

Varga Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Vicsai Erika és Barna Beáta